

ISBN 973-8120-43-8

9 789738 120433 >

colecția
cărți
cheie

6. Dr. David Reuben Tot ce ai vrut să știi despre sex*
- * Dar și-a făcut teama să întrebă
7. Dr. Maxwell Maltz Psiho-cibernetica
8. Norman V. Peale Forța gîndirii pozitive
9. Steven K. Scott Pași simpli către visul imposibil
10. Les Giblin Arta dezvoltării relațiilor interumane
11. Henriette Anne Kla Noteaza și acționează
12. William Glasser Cum să alegem fericiții
13. Zig Ziglar Putem crește copiii buni într-o lume negativă!
14. Dale Carnegie Lasă grijile, începe să trăiești
15. Alan Loy McGinnis Importanța prieteniei
16. Gary Chapman Cele cinci limbi ale iubirii
17. Zig Ziglar Dincolo de vîrstă
18. Robert T. Kiyosaki Tată bogat, tată sărac
19. Dale Carnegie Cum să vorbim în public
20. Glenn Van Ekeren Drumuri spre fericire
21. Spencer Johnson Cine mi-a luat casca cavalului?

ÎNTRĂBĂRILE SÎNT, DE FAPT, RĂSPUNSURI

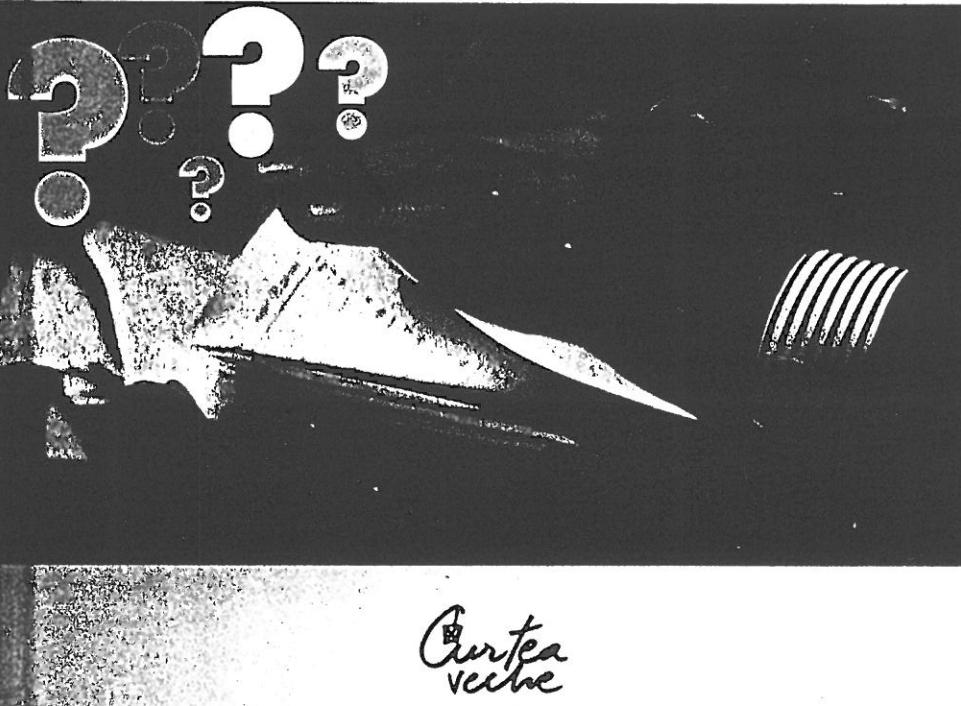
ALLAN PEASE

ALLAN PEASE

ÎNTRĂBĂRILE

SÎNT, DE FAPT,

RĂSPUNSURI

Curtea
veche

ALLAN PEASE

ALLAN PEASE, australian de origine, este unul dintre cei mai celebri și originali autori și oratori din lumea intreagă. Pornind de la studiul întreprins asupra limbajului trupului și de la o tehnică de vinzare proprie, a ajuns să-și impună stilul inconfundabil și poate fi considerat un adevarat campion în doborarea a diferențe recorduri din domeniul vinzărilor.

A inceput să scrie și să-și dezvolte propria tehnică de vinzare la vîrstă de 18 ani și a fost agentul de vinzări numărul 1 pe plan național al unei companii, vinzând oale și crăie. La 21 de ani a fost cea mai tânără persoană care a vindut vreodată asigurări de viață de peste 1 milion de dolari, iar la 24 de ani era cel mai tânăr om care a reușit să devină membru în elita National Mutual „International Top 20”, după ce făcuse vinzări de mai multe milioane de dolari. La 29 de ani a devenit director executiv și asociat la cea mai mare companie de asigurări din Australia, reușind să vîndă asigurări în valoare de 103 milioane de dolari într-un singur an, înainte de a deveni orator profesionist.

Astăzi, își conduce propria companie de instruire și organizează seminarii în 30 de țări. Pe lista lui de clienți se numără: IBM, Sheraton, AMP, ESSO, Woolworths, McDonalds, BBC, Mazda, Institute of Accountants, New York Life, Barclay's Bank, Telecom, Suzuki și chiar Biroul de Taxe și Impozite. Allan Pease a mai organizat seminarii pentru Poliție, Armată și Marină, în spitale, universități și colegii. Sfaturile sale pe tema Imaginii publice sunt apreciate de oameni din cele mai diferențiate domenii, de la directori execuțiivi la politicieni ruși, prezentatorii de televiziune și vedete rock. Programul său audio și video de instruire este inclus în numeroase cursuri de pregătire pentru afaceri.

Allan Pease este un autor recunoscut datorită lucrărilor sale, care se inseră printre cele mai bine vîndute cărți din lumea intreagă; dintre ele face parte și *Limbajul trupului*, care s-a vîndut în mai multe milioane de exemplare și a fost tradusă în 32 de limbi (înclusiv în limba română). Alte lucrări: *Why Men Don't Listen and Women Can't Read Maps, Talk Language, Write Language, Memory Language, Rude And Politically Incorrect Jokes, Communicating for Results, How to Handle the Differences in Others*. Este membru al Royal Society of Arts (Londra), al Institute of Management și al Lifewriters Association.

Întrebările sănt, de fapt, RĂSPUNSURI

Traducere de
LUCIAN POPESCU

Curtea
veche

BUCUREȘTI, 2001

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

ALLAN PEASE

Întrebările sunt, de fapt, răspunsuri / Allan Pease
trad.: Lucian Popescu
București: Curtea Veche Publishing, 2001
112 p.; 20 cm (Cărți cheie; 22)
Tit. orig. eng.: Questions Are the Answers
ISBN 973-8120-43-8

I. Popescu, Lucian (trad.)

339.378

Coperia colecției de DAN PERJOVSCHI

Coperta de DAN STANCIU

Allan Pease

QUESTIONS ARE THE ANSWERS
How to Get to „Yes” in Network Marketing
Copyright © Allan Pease, 2000
First published in Australia by
Pease Training International Pty Ltd

© CURTEA VECHE PUBLISHING, 2001,
pentru prezența versiune în limba română

ISBN 973-8120-43-8

*Pentru Barbara Pease,
care poate transforma
tăciunii în diamant*

Introducere

Luke și Mia

Luke era un întreprinzător hotărîl să facă din afacerile lui un succes finanțier. Soția sa, Mia, era un contabil îndrăgit de clientelă. Într-o zi, vecinul lor Martin i-a invitat să participe la o întâlnire la care se vorbea despre o oportunitate de afaceri. Martin nu le-a dat prea multe detalii, dar întâlnirea era doar la cîteva uși mai încolo, lor le plăcea de el, aşa că au decis să se ducă. În plus, poate că aveau să întâlnescă și cîțiva noi vecini.

Pe măsură ce se desfășura întâlnirea, lui Luke și soției sale Mia nu le venea să creadă ce vedea și ce auzeau. Li s-a prezentat un plan al unei Rețele de Vinzări Directe, care le oferea ocazia de a dobîndi independență finanțieră și un nivel de succes care le întreceau imaginația. Nu s-au putut opri să tot vorbească despre el timp de mai multe zile. Au luat decizia să intre și ei în rețea, pentru că s-au gîndit că „**oricine** va vedea acest plan cu siguranță va dori să participe“.

Dar nu era atât de simplu precum credeau. Nu toată lumea a părut animată de același entuziasm ca și ei, mulți oameni nici nu se prezintau la reunurile lor pentru a auzi despre plan, iar unii dintre prietenii cei mai apropiati nici măcar nu voiau să fixeze o întâlnire. În ciuda acestor sapte, încet-încet și-au construit o afacere solidă. Dar lucrurile nu mergeau atât de repede pe cît și-ar fi dorit.

„Imagincază-ți doar“, i-a spus Luke soțici sale Mia, „cum ar fi ca oamenii să ne spună ei de ce ar **vrea** să intre în Rețeaua de Vinzări, în loc să încercăm noi să-i convingem. Dacă ar exista o astfel de cale...“

Există o cale, iar această carte vă va arăta-o.

Cea mai mare frică pe care o au cei mai mulți oameni atunci când este vorba să intre într-o Rețea de Vinzări Directe este aceea că, pentru a ajunge la nivele superioare, vor avea nevoie de alți oameni foarte dotați pentru vinzări. Cartea aceasta conține un sistem simplu ce vă va permite să recrutiți oameni noi cu relativă ușurință. Nu e vorba de trucuri, ci doar de tehnici și principii care vor funcționa atunci când vi le veți însuși.

De ce am scris această carte

Când am fost introdus pentru prima oară într-o Rețea de Vinzări, în 1980, am fost uluit că poate există o oportunitate așa de extraordinară, care să fie în același timp simplă, legală, morală, distractivă și profitabilă. Și nu era vorba despre una dintre acele scheme de îmbogățire rapidă — era un **sistem** de a deveni bogat.

Timp de zece ani, pînă atunci, cercetasem și dezvoltasem tehnici de comunicare și de vinzare care adăugaseră zerouri la cifra de afaceri a diseritelor firme și transformaseră mulți oameni în milionari. M-am gîndit: „Uau! Dacă aş putea introduce aceste tehnici în Rețeaua de Vinzări, rezultatul ar fi incredibil!“

Această carte este rezultatul mai multor ani în care am adaptat, modificat, testat și aplicat aceste tehnici la Rețele de Vinzări. Vă veți da seama că e ușor și simplu să deprindeți aceste abilități care vă vor propulsă spre marele succes, aşa cum se întâm-

plă cu mii de alți oameni, la fel ca voi, chiar în acest moment.

Un lucru foarte important este că nu va trebui să schimbați ceva din ceea ce ați învățat deja pînă acum. Cu două ore de studiu și cu ceva practică vă puteți dezvolta afacerea pînă la un nivel ce vă va ului.

Promisiunea

Există o promisiune care însordește sistemul pe care-l veți învăța din această carte.

Dacă promiți că vei învăța această tehnică cu tot sufletul și nu vei schimba un cuvînt din ea timp de 14 zile, îți promit că rezultatele vor depăși cele mai frumoase visuri ale tale.

Este o promisiune mare și destul de frumușică, nu-i aşa? Dar este, de asemenea, o înțelegere între două părți — vreau să-mi promiți că vei practica, practica și iarăși practica pînă când îi vei putea repeata cuvintele și-n somn. Fără „dacă“, „dar“ sau „poate“ — doar să te dedici neabătut învățării tehnicielor. Această cale va deveni pentru totdeauna calea ta. Un mare număr de alte afaceri la care am fost consultant, sfătuitor sau partener au ajuns afaceri de **sute de milioane** de dolari, au recrutat **mii** de noi membri pentru cauza lor și și-au crescut profitul cu **20%, 50%, 100%, 500% și 1000%** folosind acest sistem. Nu e vorba de pretenții exagerate. Ceea ce vei învăța aici îți poale schimba într-un mod dramatic viața, dar trebuie să fii de acord să aplici sistemul. Dacă ești de acord, spune **DA** cu voce tare.

Dacă nu ai spus **DA** cu voce tare, mergi înapoi la începutul paginii și mai citește o dată.

Notă: Acolo unde este folosit cuvântul „el“, acesta se aplică în egală măsură bărbaților și femeilor. Dacă vor exista diferențe de gen în comportamentele, ele vor fi specificate.

Turboreactorul tău personal

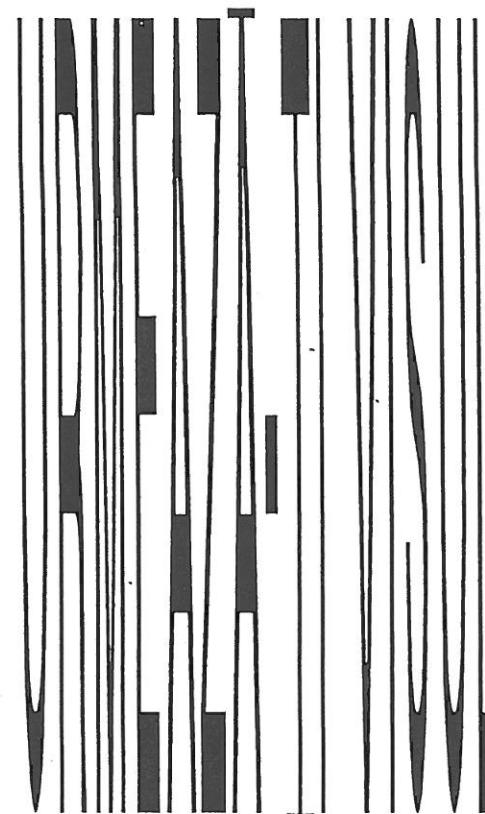
Există atât de multe cărți și înregistrări excelente despre cum să-ți stabilești întîlnirile sau cum să-ți prezini planul de afaceri, încât aceste subiecte nu vor fi tratate aici în profunzime. Această carte îți arată exact ce să faci, ce să spui și cum să spui pentru a-i face pe clienții probabili să spună „da“ la întîlnirile față în față. Informațiile cuprinse aici vor să fie turboreactorul prezentărilor pe care le vei face **fără** să altereze însă ceea ce știi deja.

Din acest motiv, multe dintre lucrurile importante din această carte se vor regăsi în discuția despre cea de-a doua cheie — **„Găsește Butoanul Fierbinte“**.

Nu schimba niciodată ceea ce merge — pune-i un turboreactor.

ALLAN PEASE

Primul pas

Așa cum se întâmplă desocorî în viață, doar cițiva oameni pot să privească desenul de la începutul capitolului și să-i deslușească clar înțelesul. Pentru un ochi neantrenat, el nu e decât o serie de linii care n-au nici un înțeles. Dar atunci cînd vei învăța cum să cilești printre rînduri, îți vei da seama că nu trebuie decât să-ți modifichi puțin perspectiva pentru a descoperi răspunsul. Exact acest lucru te voi învăța eu să-l faci prin această carte. (Inclină pagina cu fața în jos, îndepărtează-o puțin de tine și închide un ochi.)

Cele cinci reguli de aur ale succesului

La frageda vîrstă de 11 ani, mi s-a cerut să vînd din casă în casă bureți de spălat vase și să ajut astfel la colectarea banilor necesari pentru construcția unei cabane pentru trupa mea de cercetași. Șeful cercetașilor, un om bătrân și înțelept, mi-a divulgat atunci un secret; l-am numit **legea consecvenței**. Am trăit după această lege și garantez că oricine se va ține de ea va avea succes în cele din urmă. Îți voi repeta această lege exact așa cum am auzit-o și eu:

„**Succesul este un joc — cu cît joci de mai multe ori cu atît ciștigii de mai multe ori.** Și cu cît ciștigii de mai multe ori cu atît vei juca mai bine.“

Să aplicăm această lege la Rețeaua de Vinzări:

„Consecința faptului că veți cere mai multor oameni să vi se alăture este aceea că mai mulți oameni vi se vor alătura — cu cît veți cere de mai multe ori oamenilor să vi se alăture cu atât veți ști mai bine cum să le cereți acest lucru.“ Cu alte cuvinte, trebuie să ceri multor oameni să îi se alăture.

REGULA NR. 1 Vezi mai mulți oameni

Aceasta este cea mai importantă regulă. Vorbește cu oricine va sta destul timp să te asculte. Nu devini un căutător snob sau asemenei jucătorului de cărți care-și cauță norocul în alte cărți decât cele din mină. Dacă te surprinzi spunând, alunci cind cauți prin lista ta de clienți probabili, „ei sunt prea bătrâni, ...prea tineri, ...prea bogați, ...prea săraci, ...prea rezervați, ...prea inteligenți“ etc. etc., alunci urmezi o pistă ce duce la eșec. În primele stadii ale construcției afacerii tale trebuie să vorbești cu oricine, pentru că ai nevoie de practică. Cind vorbești cu toți despre afacerea ta, legea probabilității arată că vei avea succes, întrebarea va fi doar **cît de mult** succes. Nu există nici o problemă de care te-ai putea lovi în afacerea ta căre să nu poată fi rezolvată prin creșterea activității. Dacă te simți deprimat de felul cum merge viața ta, simplu, dublează numărul de prezentări. Dacă afacerea ta nu se construiește pe cît de repede ai și vrut, crește randamentul. Creșterea activității este un medicament universal pentru cele mai multe dintre îngrijorările pe care le vei avea. **Vorbește cu toată lumea.** Aceasta este prima regulă.

REGULA NR. 2 Vezi mai mulți oameni

Continuă să chemi oameni. Poți și cel mai bun prezentator din oraș, dar dacă nu întîlnești suficient de mulți clienți potențiali, ai ieșit din afacere. Poți să fii un excellent organizator și să ai o personalitate puternică, dar fără un volum semnificativ de prezentări nu vei fi mai mult decât mediocru. Vorbește cu toată lumea.

REGULA NR. 3 Vezi mai mulți oameni

Mulți dintre agenții unei rețele trec prin afacere doar dîndu-și ifose și nu își ating niciodată potențialul. Ei cred că acest lucru se întîmplă din cauza clienților potențiali pe care nu i-au convins. Dar nu e adevărat — este din cauza clienților potențiali pe care nu i-au întîlnit.

Spune continuu povestea ta. Dacă te vci supune doar acestor trei reguli, te vei bucura de un succes însăși întărit!

REGULA NR. 4 Folosește legea probabilității

Legea Probabilității guvernează succesul oricărei activități din viață. Astă înseamnă că dacă vei face același lucru, în același fel, de mai multe ori, în aceleși circumstanțe, vei avea un set de rezultate care vor rămîne totdeauna constante.

De exemplu, probabilitatea ca un automat de jucat poker care funcționează cu fise de un dolar să plătească este în jur de 10:1. Pentru 10 apăsări pe buton vei primi un cîștiig total între 60 de cenți și 20

de dolari. Șansa de a avea un cîștiig între 20 de dolari și 100 de dolari este de 118:1. Aici nu e implicată nici o abilitate omenească; automatul este programat să plătească pe bază de probabilități sau procentaje.

În afacerile cu asigurări am descoperit o probabilitate de 1:56. Asta înseamnă că dacă merg în stradă și pun o întrebare negativă precum: „Nu vrei să cumperi o asigurare de viață?“ — o persoană din 56 va răspunde „Ba da“. Asta înseamnă că dacă pun această întrebare de 168 de ori pe zi, am vindut 3 polițe în acea zi și săt între primii 5% dintre agenții de vînzări!

Dacă stai la colțul străzii și spui oricui trece pe lîngă tine: „N-ai vrea să mi te alături într-o afacere în rețea?“, legea probabilității îți va da un rezultat. Poate unul dintr-o sută îți va răspunde „da“. Legea probabilității funcționează întotdeauna.

Cind eram copil și vindeam bureți pentru spălat vase din ușă în ușă cu 20 de centi bucată, media mea era de:

10:7:4:2.

Pentru fiecare 10 uși la care băteam între orele 4.00 p.m. și 6.00 p.m., 7 locatari răspundeau la ușă, 4 dintre ei îmi ascultau prezentarea și doi cumpărau un burete, așa că făceam 40 de centi, ceea ce însemna o mulțime de bani în 1962, mai ales pentru vîrstă de 11 ani. Băteam cu ușurință la 30 de uși într-o oră, astfel încât în două ore făceam 12 vînzări, care însemnau 2,4 dolari. Pentru că înțelesesem cum funcționează legea probabilității, nu m-am îngrijorat niciodată din cauza celor 3 uși care nu s-au deschis, a celor 3 oameni care n-au vrut să-mi audă prezentarea sau a celor 2 care nu cumpărau. Tot ceea ce știam era că dacă bat la 10 uși, fac 40 de centi. Asta însemna că de fiecare dată cind băteam la o ușă cîștiigam 4 centi, indiferent de ce s-ar fi întîmplat.

Acest săpt a constituit o puternică motivație pentru mine — bătind la oricare 10 uși, cîștiigam 40 de centi! Succesul ținea acum doar de rezervă. Cu care puteam să bat la acele uși.

Tine evidența proporțiilor

Tinerea unei evidențe a mediilor și a statisticilor înregistrate în activitatea mea de vînzări a constituit o motivație puternică. Curînd, nu mi-a mai păsat dacă o ușă nu se deschidea sau dacă cineva nu cumpăra. Atât timp cât băteam la o mulțime de uși și făceam prezentări, aveam succes. Acum, mă puteam relaxa și mă puteam distra bătind la uși.

Tinând o evidență a mediilor și statisticilor înregistrate te menții optimist și mereu în priză.

Aceasta este cheia sprijinirii motivației și pentru a te descurca cu refuzurile. Cind te concentrezi asupra probabilităților, restul nu te mai supără. Ești motivat să suni la o altă ușă cît mai curînd posibil. Fără o înțelegere a legii probabilității vei fi motivat de *ceea ce îți se va întîmpla în clipa următoare*. Dacă cineva îți spune „nu“, s-ar putea să ajungi să-ți pierzi speranța. Cind accepți și înțelegi legea probabilității, nimic din acestea nu mai contează. Tinând o evidență a ușilor/prezentărilor/noilor membri, îți vei dezvolta cu rezervă un set propriu de medii.

Automatul meu personal de poker de 9 dolari

Cind eram adolescent, aveam o slujbă de seară conslind în vînzarea de oale, crăițe, lenjerie de pat și pături prin livrare la domiciliu.

Proporția mea era de

5:3:2:1.

Pentru fiecare 5 clienți probabili cărora le dădeam telefon, cu 3 îmi stabileam o întîlnire. Aveam șansa să fac o prezentare de produse doar la 2 dintre ei, pentru că al treilea fie nu mai răspundeau, fie anula întîlnirea, fie nu asculta sau avea o altă obiecție care era dincolo de controlul meu.

Din cei 2 care ascultau, 1 cumpăra, iar eu mă alegeam cu 45 de dolari. Astfel, la fiecare 5 oameni pe care-i căutam la telefon, rămîneam cu 45 de dolari comision, ceea ce echivala cu 9 dolari pentru fiecare telefon dat.

Asta însemna că fiecare „da” la telefon echivala cu 15 dolari cîștigați, indiferent dacă ei cumpărau sau nu sau dacă se arătau la întîlnire sau nu. Și indiferent de ceea ce îmi spuneau la telefon. Uau! Asta era fantastic!

Am desenat un semn mare înăuntrul căruia am scris cifra de 9 dolari și l-am plasat în apropierea telefonului. La fiecare persoană care răspundeau cînd îi telefonam cîștigam 9 dolari. Pentru oricine spunea „da” cînd îi ceream o întîlnire, mă făceam cu 15 dolari. Asta însemna că aveam un control complet asupra destinului meu! Mulți alți agenți de vînzări s-ar fi simțit deprimați dacă un client potențial ar fi spus „nu”. Curînd, am ajuns agentul de vînzări numărul unu al companiei, la nivel național.

Media mea de 5:3:2:1, tradusă în:

Con vorbiri telefonic e:	9 dolari
Întîlniri:	15 dolari
Prezentări:	22,50 dolari
Vînzări:	45 dolari

N-am căutat niciodată oameni care ar putea cumpăra de la mine. Principalul meu scop era de a da telefoane clienților potențiali.

Aceasta este cheia. Nu te duce să cauți noi distribuitori de produse — căută clienți potențiali care să-ți asculte prezentările. Legea probabilității va veni după tine.

Tintește marile ocazii

La vîrstă de 20 de ani am intrat în afacerea asigurărilor de viață ca agent de vînzări. La 21 de ani, eram cea mai tînără persoană care a vîndut asigurări de peste un milion de dolari în primul an și m-am calificat pentru Clubul Mesei Rotunde de Un Milion de Dolari.

Media mea era

10:5:4:3:1.

Pentru fiecare 10 clienți potențiali care răspundeau la telefon, 5 erau de acord cu o întîlnire, unul nu-și ținea cuvîntul, aşa că ajungeam să văd doar 4. Dintre aceștia 4, reușeam să termin prezentarea doar pentru 3, 1 dintre ei cumpăra, iar eu făceam 300 de dolari. Mă concentrăm totdeauna să găsesc 5 oameni care să spună „da”, acceptînd o întîlnire. Nu m-am concentrat niciodată asupra clienților potențiali care nu se mai prezenta la întîlnire pentru interviu sau asupra celor 2 care nu cumpărau. Aceste evenimente erau doar o parte necesară a procesului de a găsi un cumpărător. De sapt, dacă un client potențial nu se mai prezenta la interviu, nu mă supăram, pentru că era în plan ca unul să mi se opună, aşa că atunci cînd se întîmpla acest lucru, eu tot cîștigam 60 de dolari.

Ești în afaceri cu cifre.

Știam că dacă 10 oameni răspund la telefon, iar 5 săn de acord să mă vadă, voi sfîrși cu un comision de 300 de dolari în buzunar. Asta echivala cu 30 de dolari cîștigați de fiecare dată cînd un client potențial răspunde la telefon.

Media mea de 10:5:4:3:1, tradusă în:

Con vorbiri telefonice:	30 dolari
Întîlniri:	60 dolari
Prezentări:	75 dolari
Prezentări terminate:	100 dolari
Vinzări:	300 dolari

La vîrstă de 21 de ani, aveam propria mea casă, conduceam un model recent de Mercedes-Benz și aveam un stil de viață foarte confortabil. Acum era vorba doar de o simplă chestiune de rutină și singura problemă era cît de des puteam găsi grupuri de 5 clienți potențiali care să spună „da“ la telefon atunci cînd îi invitam la întîlnire.

REGULA NR. 5 Îmbunătăște-ți media

În afacerea cu asigurări, știam că de fiecare dată cînd ridic receptorul și vorbesc cu cineva — cu origine — cîștig 30 de dolari. Totuși, proporția mea de 5 întîlniri fixate la 10 telefoane date nu era îndeajuns de bună în opinia mea, pentru că asta însemna că pierd prea mulți clienți potențiali. Aveam nevoie de un sistem care să producă cel puțin 8 întîlniri la 10 con vorbiri. Acest lucru însemna că nu mai trebuia să cauți clienți potențiali cu tot alătura asidui-

tate precum o săcusem pînă atunci, pentru că încercam să conving mai mulți la telefon.

Raportul dintre întîlniri și prezentări în cazul meu era de 5:4, ceea ce însemna că 20% dintre clienții mei potențiali renunțau, astfel că aş fi putut suplini această lipsă dacă aş fi telefonat unor clienți potențiali *mai bine aleși*. Raportul dintre prezentări și prezentări încheiate, de 3:1, putea de asemenea să fie îmbunătățit. Știam totuși că și dacă **nu voi schimba nimic**, tot voi cîștiga 30 de dolari de fiecare dată cînd voi ridica receptorul.

Legea probabilității va funcționa totdeauna pentru tine.

Faptul de a ține evidența proporțiilor te menține rațional, îți spune unde ai nevoie de îmbunătățiri și-ți arată cît succes poți avea. Te lasă să te concentrezi asupra activităților care îți aduc rezultate, nu asupra a ceea ce urmează să îți se împlimpe.

Medii în Rețelele de Vînzări Directe

Am pregătit agenți de vînzări în Rețea încă din anii '70 și am colectat rezultatele obținute de indivizi și organizații care au ajuns la nivele înalte ale succesului.

*Media într-o rețea de vînzări directe este
10:6:3:1.*

Din fiecare 10 clienți probabili care îți-au ascultat prezentarea, 6 au fost interesați de ea și au spus că vor intra în afacere. Jumătate dintre aceștia au in-

trat într-adevăr, iar dintre cei 3, unul a avut succes, unul s-a pierdut pe drum, iar altul a continuat doar să cumpere produse. Deci, la fiecare 10 prezentări ale planului, vei obține 1 distribuitor productiv pe termen lung.

Iată acum marea întrebare:

Cât de mult timp îți va lua să vorbești cu 10 oameni despre afacere?

Răspunsul tău la această întrebare va determina propria ta rată de dezvoltare. În afacerea asigurărilor de viață, **oricine** a vîndut asigurări de un milion de dolari — doar că unora le-a luat mai mult timp decît altora. Unora le-a luat 3–5 ani să o facă, în timp ce alții au făcut-o într-un an — aceștia sănt cei care au avut parte de recompense și premii. Am devenit atât de organizat în a mă vedea cu oameni, încît putem să vînd de un milion la fiecare douăsprezece săptămîni! Așa că era vorba de o **problemă de planificare** — nu de o problemă de vînzare! Rețea de Vînzări Directe este exact la fel. Motivul pentru care atât de mulți agenți de vînzări din Rețea eșuează în a atinge niveluri înalte de succes nu ține de clienții potențiali pe care nu i-au convins — ține de clienții potențiali cu care **nu s-au văzut!** Dacă vrei să-ți dublezi rezultatele imediat, iată răspunsul:

Întilnește-te anul acesta cu clienții potențiali de anul viitor.

Anul viitor vei convoca noi clienți potențiali pentru a le povesti despre afacere; corect, nu-i aşa? Ei bine, cheamă-i mai **devreme!** Întilnește-le cu ei anul **acesta** — du-te să te vezi cu ei **acum!** Problema

la nu este aceea a vînzărilor. Important este să își soarte organizat și motivat să vorbești cu cît de mulți oameni poți. Întilnește-le cu **fiecare** cît mai curind posibil. **Marea ocazie** pentru a avea succes în Rețea nu constă în a convinge oameni — constă în a fi disciplinat și organizat, astfel încît să întilnești cît de mulți oameni poți — și cît de curind posibil. A-ți îmbunătăți media este doar un proces de învățare.

Cum să obții un „da“

Tehnica celor Patru Chei

Cînd vorbești despre afaceri, clienții tăi potențiali te cred oare?

Pe scurt, răspunsul este — **nu**. Ei se așteaptă din partea ta să-i convingi să se implice. Ei se așteaptă ca tu să încerci să le vinzi ceva, deci e probabil să ia o atitudine defensivă — indiferent cît de bine-i cunoști. Iată problema cu care ai de-a face:

Clienții potențiali vor ridica obiecții la tot ceea ce spui.

Nu datorită validității a ceea ce spui, ci pentru că **tu** ești cel care spune. Dacă spui ceva, este ideea ta, nu a lor, aşa că potențialii clienți se simt îndreptățiți să ridice obiecții. Pe de altă parte:

Tot ceea ce clienții tăi potențiali îți spun este adevărat.

Aceasta se întimplă pentru că dacă ei spun ceva, este ideea **lor**, nu a ta. Asta face ideea acceptabilă, iar ei nu simt impulsul de a ridica obiecții.

Tehnica pe care îl-o voi dezvăluui te va face capabil să-i determini pe clienții tăi potențiali să-ți spună ceea ce vor în realitate, în timp ce **tu** vei asculta.

Dacă îi spui unui client potențial: „Vei fi în stare să duci o viață în care să ai tot ceea ce îți dorești“, el ar putea răspunde: „Dar eu nu sunt nesericit cu felul în care trăiesc acum.“ El a ridicat o obiecție doar pentru că afirmația a fost săcăstă de **tine**.

Dar dacă clientul tău probabil *spune exact același lucru* pe care l-ai spus tu, va fi adevărat. De exemplu, dacă clientul tău potențial spune: „Aș vrea să-mi îmbunătățesc traiul și să am mai multe dintre lucrurile bune din viață“, nu va fi ridicată nici o obiecție, pentru că el e cel ce spune asta. A fost ideea lui, nu a ta.

Când vei folosi Tehnica celor „Patru Chei“, clienții tăi potențiali vor fi cei care îți vor spune ce își doresc în realitate, în timp ce tu vei fi cel ce-i va asculta.

De ce obiectează oamenii

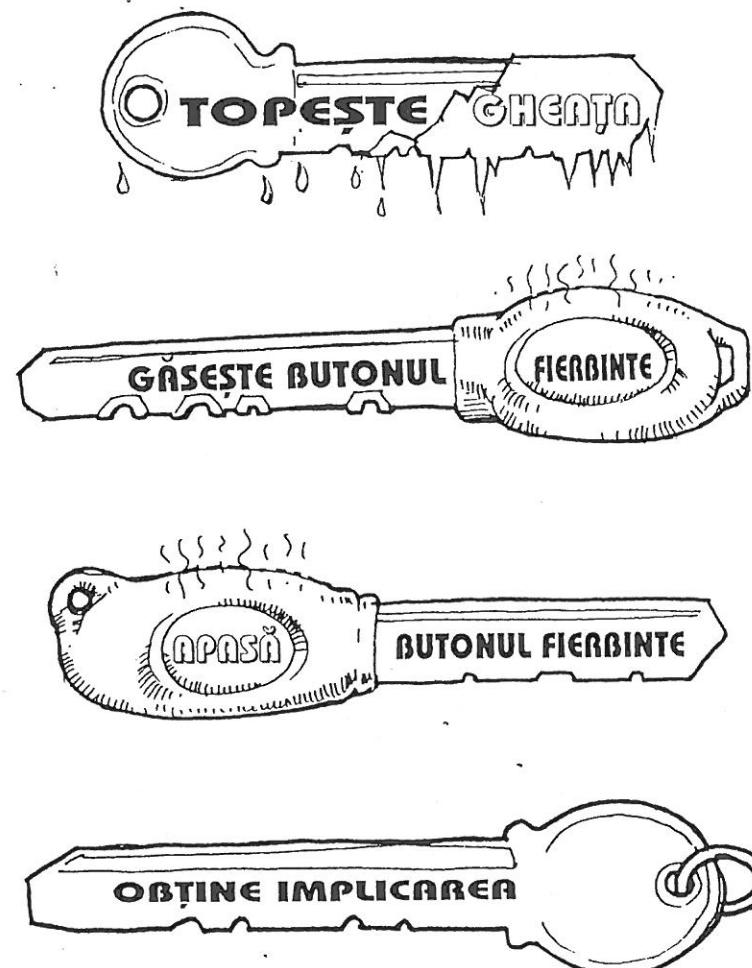
Am întrebat odată un agent de vinzări din rețea cum i-a mers cu un client potențial la o prezentare pe care o ținuse recent. El a răspuns: „Nu foarte bine — n-a fost prea interesat.“ L-am întrebat ce vrea să spună, iar el a repetat: „Nu știu, doar că el n-a fost interesat.“

Nu există clienți potențiali neinteresați, ci doar prezentări neinteresante.

Ceea ce a vrut să spună a fost că el, agentul din Rețea, nu fusese prea interesant.

Atunci cînd tu ești interesant, clienții tăi potențiali vor fi interesați.

Cele patru chei ale cufărului cu comoara Rețelelor de Vînzări Directe

Acste patru chei reprezintă combinația necesară pentru a ajunge în cel mai scurt timp posibil de la o atitudine rece la un „da“.

Scopul acestui prim pas este de a crea o relație cu clienții potențiali, povestindu-le despre tine și desco- perind lucruri despre ei. Obiectivul acestei chei este pur și simplu de a te vinde pe tine însuți. Dacă o persoană te place, există o șansă mare ca ei să-i plăcă ceea ce vine de la tine. Nu prea are rost să le mai prezintă planul dacă ei nu te plac sau nu au încredere în tine.

Cât de mult rămii la acest stadiu? Atât timp cât îți ia să te vinzi pe tine însuți și să stabilești o relație de încredere.

Când deja ai stabilit o relație de încredere, vei avea parte de o ascultare corectă, iar asta e tot ce vrei. Cu unii clienți potențiali, acest lucru îți poate lăsa doar 3-4 minute, în timp ce cu alții, 30-40 de minute.

Trebuie să fie absolut clar ceea ce se va întâmpla în acest stadiu. Clienții tăi potențiali s-ar putea să fie tulburăți emoțional; ei ar putea deveni interesați, deprimați, îngrijorați sau chiar furioși. Nu furioși pe tine, ci pe ei însiși. **Nu e loc pentru mulțumirea de sine în această parte a prezentării!** Când oamenii sănt mulțumiți cu scopurile sau ambițiile lor, vor fi mulțumiți și cu felul în care muncesc. Nu ai nevoie de oameni mulțumiți de sine în rețea. Cei care au puternice imbolduri emotionale de a intra în Rețea vor fi cei motivați să o facă să funcționeze. În acest stadiu, vei învăța cum să descoperi **Factorul Motivațional Primar** sau FMP al cuiva.

FMP este motivul pentru care oamenii vor vrea să intre în afacerea ta.

Orice om este motivat de unul dintre aceste două lucruri: să aibă un cîștig sau să evite o durere.

Cu această cheie vei vedea cum să descoperi Factorul lor Motivațional Primar și cum să-i pui pe jar, odată ce l-ai găsit. Acesta este momentul în care clienții tăi potențiali îți vor spune ce vor să cîștige și ce dureri vor să evite. Aceasta este cea mai importantă din tre cele Patru Chei, deoarece clienții tăi probabili își vor pune în cuvinte speranțele, visurile și temerile lor.

De ce cumpără oamenii?

Cercetările noastre au arătat că Factorii Motivaționali Primari ce determină intrarea într-o Rețea sănt:

- venit suplimentar;
- independență financiară;
- a avea propria afacere;
- mai mult timp liber;
- dezvoltare personală;
- a-i ajuta pe alții;
- a întîlni oameni noi;
- pensionare;
- lăsarea unei moșteniri.

Când vei studia această listă, vei observa că motivul **tău** primar de a vrea să intre într-o Rețea de Vinzări Directe a fost unul dintre cele înșiruite. Există, probabil, și alte motive secundare, dar întotdeauna există un motiv care e înaintea celoralte. El e Factorul tău Motivațional Primar.

Pentru că Factorul Motivațional Primar este de maximă importanță, e absolută nevoie să înțelegi că:

**Factorii Motivaționali Primari ai celorlalți
de a intra într-o Rețea de Vinzări Directe
nu coincid aproape niciodată cu al tău.**

De exemplu, s-ar putea ca șiie să-ți placă înghețata cu ciocolată. Asta nu înseamnă că place tuturor. Unii oameni preferă înghețata cu căpsuni sau cu caramel. Dar dacă șiie-ți place ciocolata, nu numai că-ți va fi ușor să vorbești despre ea, dar vei și dori să o împărți cu toată lumea și-ți va fi dificil să înțelegi de ce nu place tuturor. Multor oameni le place înghețata cu ciocolată, dar nu e necesar ca toată lumea să o prefere. Unii oameni chiar sînt alergici la ea.

Ceea ce urmărează sînt **povestiri adevărate** care arată puterea Factorului Motivațional Primar.

De ce nu s-a alăturat Ron

Albert era distribuitor. El intrase în Rețeaua de Vinzări Directe pentru că dorea independență finanțieră. Voia să fie propriul lui șef și să-și determine singur venitul propriu. El dorea libertatea de a veni și de a pleca atunci cînd dorește, dorea să-și trimită copiii la cele mai bune școli, să aibă o casă de vacanță și.m.d. **Independența finanțieră** era Factorul său Motivațional Primar, pentru că ea îi putea procura toate aceste lucruri. Era implicat emoțional în scopurile sale și ar fi putut vorbi despre ele tot timpul cu un entuziasm sincer.

La un eveniment local, cu ocazia unei colecte de fonduri, a întîlnit un posibil recrut numit Ron și l-a invitat să arunce o privire asupra afacerii. Albert i-a

arătat lui Ron planul cu obișnuitul său mare entuziasm. Ron a fost impresionat și a spus că se va alătura afacerii.

Dar apoi, Albert nu l-a mai văzut niciodată pe Ron și a rămas într-o stare de confuzie în privința a ceea ce se întîmplase. De ce nu a intrat Ron în afacere?

Problema era că Factorul Motivațional Primar al lui Ron nu era independența finanțieră. El nu avea ambiția de a fi bogat, de a trăi într-o casă mare sau de a conduce o mașină extravagantă. Era sericit cu casa modestă pe care o moștenise de la mama lui. Preferă să meargă cu trenul și să cilească ziarul, decit să rămînă blocat în trafic. Ron simțea că independența finanțieră era un lucru bun, dar nu era îndeajuns pentru a-l motiva să se implice.

Ceea ce îl motiva cu *adevărat* pe Ron era ocazia de a întîlni oameni noi, de a deprinde noi abilități și de a participa la viața comunității — de aceea și era implicat în stringerea de fonduri. Dar nu avusese ocazia să vorbească despre aceste lucruri pentru că Albert nu vedea altceva decit **independența finanțieră**. Fusese cucerit de prezentarea entuziastă a lui Albert, dar cînd soarele a răsărit a doua zi, elanul lui Ron se răcise în această privință. După două zile, practic uitase de prezentarea entuziastă a lui Albert. Factorul Motivațional Primar al lui Ron **de a-i ajuta pe alții** nu fusese descoperit.

Judecata greșită a lui Jan

Jan era o mamă singură de 34 de ani, cu doi copii. Făcea parte dintr-o Rețea de Vinzări Directe de doi ani. L-a întîlnit pe David la o petrecere. David părea interesat de activitățile Rețelei în care activa ea și a încurajat-o să-i spună mai multe. Factorul Motivațional Primar al lui Jan era acela de a avea suficient

timp pentru a-și crește și a-și educa cei doi copii, dar era îndeajuns de perspicace pentru a-și da seama că nu aceasta era prioritatea numărul unu a tuturor.

David avea mai bine de 50 de ani și era liber profesionist, aşa că Jan a presupus că pensionarea ar fi prima pe lista lui de priorități. Când i-a povestit despre afacere, conversația ei s-a centrat mai ales pe avantajul de a le permite oamenilor o pensionare confortabilă.

Ea a fost teribil de deprimată la sfîrșitul serii, cind David i-a spus că nu a vrut niciodată să se pensioneze, că vede în pensionare o moarte prematură. Jan a presupus că Factorul Motivațional Primar al lui David ar fi pensionarea, ceea ce era greșit. Prin urmare, el nu s-a simțit motivat să i se alăture.

Nu fă niciodată presupuneri. Ai să-o dai mereu în bară.

Cind faci presupuneri asupra Factorul Motivațional Primar al altiei persoane, e probabil să greșești. Chiar dacă presupunerea ta e corectă, va părea ca fiind ideea ta și nu ideea clientului potențial, aşa că nu va avea același impact și aceeași putere motivațională.

Cum descoperi Factorul Motivațional Primar

Vei avea nevoie de un ajutor vizual, constând în lista cu Factorii Motivaționali Primari. Această listă poate fi pe spatele cărții tale de vizită, constituind un ajutor vizual dinainte pregătit, sau pe o fișă de buzunar. Iată din nou lista:

Venit suplimentar
Independență financiară
A avea propria afacere
Mai mult timp liber
Dezvoltare personală
A-i ajuta pe alții
A întâlni oameni noi
Pensionare
Lăsarea unei moșteniri

Iată o tehnică simplă de a-ți prezenta lista. Pune-i clientului tău potențial această întrebare:

„Stii de ce intră oamenii într-o rețea de vinzări?“

Frumusețea acestei întrebări este că răspunsul „nu“ îți dă permisiunea să spui:

„Lasă-mă să-ți arăt.“

În acest punct scoți lista.

Dacă clientul tău probabil va răspunde „da“ la întrebare, tu spui:

„De ce intră?“

Clientul tău probabil își va da câteva motive reale sau doar pe jumătate gîndite la întrebarea de ce oamenii pornesc o afacere într-o Rețea de Vinzări Directe. Cind termină de spus motivele, întreabă-l: „Și altceva?“ El va răspunde „Nimic“, aşa că tu ii spui:

„Lasă-mă să-ți arăt.“

Și îi prezinți lista cu Factorii Motivaționali Primari.

Apoi, pune-i cele **Cinci Întrebări de Aur**.

Acestea vor fi cele mai valoroase cinci întrebări pe care le-ai pus vreodată. Ele îți vor asigura o cursă rapidă în lumea stelară a Rețelelor de Vinzări Directe (dacă acesta este Factorul tău Motivațional Primar). Învață aceste întrebări și să-le să devină parte din tine. Ordinea lor **nu** trebuie schimbată. Aceasta este partea pe care ai promis că o vei învăța.

Iată cele Cinci Întrebări de Aur:

1. Care este prioritatea ta numărul unu?
2. De ce ai ales-o pe asta?
3. De ce e importantă pentru tine?
4. Care sănt consecințele în cazul în care nu ai avea această oportunitate?
5. De ce te-ar îngrijora asta?

Învață aceste întrebări cuvînt cu cuvînt. Nu te abate de la ele atunci cînd le pui. A le ține în ordine este de absolută necesitate.

Unii agenți din rețele preferă să folosească „abordarea prin curiozitate“ atunci cînd vorbesc cu noi clienți potențiali, în timp ce alții preferă „abordarea directă“. În următoarele exemple, abordarea folosită trebuie să fie mai directă, pentru că acest lucru face demonstrația mai simplă. Transcripturile sănt ale unor interviuri reale.

Angie îi întîlnește pe Ray și Ruth

Ray și Ruth erau un cuplu în jur de 25 de ani și abia se mutaseră într-o casă nouă, la două uși de Angie. În cursul unei conversații ca între vecini, Angie menționase că era implicată într-o afacere în re-

țea și că ar fi fericită să le dea ocazia de a vedea cum funcționează.

Ruth a spus că nu crede că ei ar fi interesați, pentru că nu au prea mult timp liber. Ray avea două slujbe, iar despre ea spuse că seara era complet ocupată cu noua lor casă.

Angie spuse că aceasta era situația mulțor oameni care aveau două slujbe și care abia se mutaseră într-o casă nouă, dar că ea ar fi oricum fericită să le arate, în eventualitatea că ei vor fi interesați vreodată în viitor. Angie i-a invitat să treacă pe la ea pentru o cafea. „Sîmbătă după-amiază pe la 4.00 ar fi bine?“ Ray și Ruth au fost de acord. Au ajuns la ora 4.00 și, după o discuție și o cafea, Angie le-a spus că era vorba despre o afacere în rețea. Ray și Ruth i-au răspuns că au auzit despre rețele, că știu oameni care au încercat și au eşuat, că ei cred că e ceva care are legătură cu săpunul și au întrebat: „Este ca Amway?“ Iată cum s-a descurcat Angie:

Angie: Știi de ce pornesc oamenii o afacere în rețea?

Ray: E în genul unei vinzări piramidale, nu-i aşa?

Angie: Lasă-mă să-ți arăt (ca din întîmplare, le-a prezentat fișa ei **FMP**). Acestea sunt principalele motive pentru care oamenii intră într-o Rețea de Vinzări Directe. **Care ar fi prioritatea ta numărul unu?**

Ray: Ah... Min... Pentru noi, ar fi independența financiară.

Ruth: (sermă) Asta e cu siguranță.

Angie: **De ce ati ales-o pe asta?**

Ray: Pentru că eu muncesc în două locuri pentru a plăti ipoteca, iar Ruth muncește și ea mult, aşa că atunci cînd ne vom decide să întemeiem o familie, vom avea un cuib al nostru. Vrem să facem astfel încît copiii noștri să

beneficieze de o bună educație și nu vrem să alergăm după bani tot timpul.

Angie: De ce e important pentru voi?

Ray: Așa cum am spus, vrem să ne plătim casa și să le dăm copiilor noștri o educație bună.

Ruth: (preluînd ideea) Așa e. Părinții mei s-au zbătut totdeauna să o scoată la capăt. Noi nu vrem ca viețile noastre să fie tot așa.

Angie: Care ar fi consecințele faptului de a nu avea independență financiară?

Ray: Am și în aceeași barcă cu părinții noștri. Ar însemna să ne ținem strict de ceea ce cîști-găm și rareori să o scoatem cu bine la capăt.

Ruth: Costă o mulțime de bani o educație bună pentru copiii noștri. Fără bani în plus, nu am și în stare să le dăm acest start bun în viață.

Angie: De ce v-ar îngrijora asta?

Ray: (părînd tensionat) Așa cum am mai spus, dacă nu încerci să dobîndești independență financiară, viața va fi o zbatere permanentă; și cine își dorește acest lucru?

Ruth: În plus, avem nevoie de o asigurare pentru pensie. De aceea trudim acum din greu.

Analiză:

Tot ceea ce s-a spus în această conversație ar fi putut să fie spus de orice cuplu similar. Diferența, totuși, este că în această conversație Angie a folosit cele Cinci Întrebări de Aur, iar Ruth și Ray și-au destăinuit Factorii lor Motivaționali Primari. Chiar dacă Angie ar fi avut destul noroc să ghicească faptul că în cazul lor **FMP** ar fi independența financiară, Ruth și Ray ar fi crezut că este ideea ei și nu a lor. Dacă Angie le-ar fi vorbit despre independența

financiară, Ruth și Ray ar fi ridicat probabil obiecții, pentru că Angie ar fi fost cea care ar fi vorbit despre asta. Dar pentru că **ei** au fost cei care au vorbit despre asta, a fost adevărat și n-au mai putut apărea obiecții.

Să privim mai atent cele cinci întrebări:

1. Care este prioritatea ta numărul unu?

Întrebarea reală era: „De ce ai intra în Rețeaua mea de Vinzări directe astăzi?” Ray a spus că Factorul lor Motivațional Primar era **independența financiară**. Iată de ce s-ar fi alăturat ei rețelei.

2. De ce ai ales-o pe asta?

Voa să întrebe de sapt: „De ce te-ai alătura pe acest motiv?” Amîndoi au explicat că voiau să-și plătească casa, să le dea copiilor o educație bună și să nu ducă niciodată lipsă de bani.

3. De ce e importantă pentru tine?

Întrebarea zice de sapt: „Mai spune-mi o dată de ce te-ai alătura rețelei pe acest motiv?” Ray a răspuns: „Așa cum am spus...“ și s-a repetat, reluînd motivele pentru care ei ar trebui să se alăture afacerii. Ruth, de asemenea, a explicat mai pe larg de ce independența financiară reprezintă motivul numărul unu pentru care ei ar trebui să se alăture. În plus, părinții ei avuseseră dificultăți în a se descurca cu banii și ea nu voia să trăiască în circumstanțe similare.

4. Care ar fi consecințele în cazul în care nu ai avea această oportunitate?

Întrebarea aceasta dezvăluie în realitate ce li s-ar întîmpla dacă nu s-ar alătura. Acum, amîndoi au devenit incitați. Ei i-au spus lui Angie că nu vor să aibă aceeași situație financiară ca a părinților lor

sau să ajungă să-i lipsească pe copii lor de o educație bună pentru că nu au bani suficienți.

5. De ce te-ar îngrijora asta?

Întrebarea îi pune să repete prioritatea lor numărul unu. Amândoi au devenit însușiteți. Au subliniat de mai multe ori de ce **independența financiară** reprezintă motivul numărul unu pentru care ei ar intra într-o asemenea afacere astăzi.

Ei i-au spus lui Angie. **Nu ea** le-a spus lor.

Dacă Angie le-ar fi spus exact aceleași lucruri, ei probabil că i-ar fi dat motive pentru care să nu treacă la acțiune, dar pentru că ei au spus de ce ar vrea să se alăture, motivele au fost clare.

După acest interviu, Angie le-a arătat cum funcționează planul și le-a repetat propriile lor cuvinte pentru a descrie beneficiile și veniturile pe care afacerea li le-ar putea aduce. Ea le-a arătat ciștigurile pe care le-ar putea realiza și durerile pe care le-ar putea evita. Din punctul de vedere al cuplului Ray și Ruth, afacerea era răspunsul perfect la visurile lor, pentru că își ascultau propriile lor vorbe, scopurile și temerile ce fuseseră exprimate în propunerea planului afacerii. Toate erau ale lor, nu veneau de la Angie.

Cum a spart Bruno o nucă tare

Bruno era un inginer care lucra în Comitetul unei Asociații cu alți ingineri, inclusiv cu Jim. Bruno porneau o afacere într-o rețea de vinzări directe în urmă cu un an, văzind în ea o cale de evadare din ceea ce simțea a fi rutina de zi cu zi. El scruta orizonturi îndepărtate.

Bruno îi vorbise de mai multe ori în treacăt lui Jim despre o „oportunitate de afaceri“, dar primise

doar răspunsuri reci. Sora lui Jim fusese într-una „dintre acele scheme“ și încercase să-l facă și pe el să i se alăture, dar acesta se opuse pentru că se simțea inginer și nu agent de vinzări și pentru că nu voia să fie „o pacoste pe capul prietenilor“.

Într-o seară, după caseta, Bruno i-a arătat ca din întâmplare cartea de vizită cu lista Factorilor Motivaționali Primari imprimată pe spate. Jim a privit cartea de vizită ce conținea cuvintele „Distribuție în Rețea“ imprimate sub numele lui Bruno.

Bruno: Știi ce e o rețea de vinzări, Jim?

Jim: Mda, aşa cum îți-am spus, sora mea a fost într-una. E un fel de schemă piramidală, nu?

Bruno: Ei bine, lasă-mă să-ți arăt.

Bruno a întors cartea de vizită pe parțea cealaltă și a lăsat să se vadă lista cu Factorii Motivaționali Primari.

Bruno: Care este prioritatea ta numărul unu?

Jim: Aah!... Presupun că să am propria mea afacere și să pot să-i ajut pe ceilalți.

Bruno: De ce le-ai ales pe acestea două?

Jim: Mi-ar plăcea să am șansa de a lucra pentru mine însumi, pentru că lucrez în meseria asta monotonă de aproape douăzeci de ani. Și dacă o voi face vreodată, gîndesc că mi-ar plăcea ca astfel să fiu în stare să-i ajut pe alții. Îmi doresc mult să fac asta. De aceea m-am înscris voluntar în acest Comitet.

Bruno: De ce e important pentru tine?

Jim: Așa cum am spus, pentru mine viitorul va fi aceeași muncă monotonă — știi cum este asta, Bruno — încep să mă gîndesc din ce în ce mai mult la pensionare, iar asta este trist. Mi-ar plăcea să fac altceva, dar la vîrstă de

38 de ani ar însemna să-mi asum un risc prea mare.

Bruno: Ei bine, care ar fi consecințele în cazul în care nu ai avea această oportunitate?

Jim: (devenind slinjenit) Așa cum am spus, ar fi aceeași veche monotonie. Tipii de vîrstă noastră mor din cauza stresului, știi? Dacă aș avea mai mult timp liber, aș participa la ședințele Comitetului de Părinți de la școala fiului meu. Aș putea petrece mai mult timp în atelier, făcînd lucrările pe care le vreau eu. Am obosit ca alții să-mi controleze viața.

Bruno: De ce te îngrijorează toate acestea?

Jim: Pentru că dacă aș fi stăpin pe timpul meu, Bruno, aș face lucrurile într-un mod diferit. Aș trăi mai mult și aș munci mai puțin. Vreau să fac lucruri pentru mine însuși și să mă schimb.

Bruno: Este exact ceea ce afacerea în Rețea este destinată să te lase să faci. Îți dă mai mult timp, mai multă independență și avantajele de a avea propria ta afacere, lăsîndu-te între timp să-i ajută pe ceilalți fără riscul pe care îl prezintă începerea unei noi cariere. Lasă-mă să-ți arăt cum funcționează ea pentru mine.

Timp de mai mult de un an, Bruno încercase fără succes să-l facă pe Jim să fie interesat de afacere. Cînd Bruno a învățat secretul celor **Cinci Întrebări de Aur**, el și-a dat seama că timp de un an nu săcuse altceva decât să încerce să-i spună lui Jim ce ar fi trebuit să facă cu viața lui. Era doar ideea lui Bruno, nu a lui Jim. Lista de pe spatele cărții de vizită a lui Bruno și cele **Cinci Întrebări de Aur** i-au permis lui Jim să vorbească despre motivul pentru care s-ar alătura afacerii.

Cînd Jim a văzut planul afacerii, nu și-a putut crede ochilor. „De ce nu mi-a arătat nimenei asta pînă acum?”, a întrebat el. Răspunsul era că el nu **spusește** nimănui vreodată de ce trebuie să se alăture — nimenei nu-i ceruse să vorbească despre Factorii Motivaționali Primari în cazul lui.

Cum a fost instruit stomatologul

Aceasta este o întîmplare pe care am trăit-o personal. Frank, în vîrstă de 44 de ani, era stomatologul meu. Avea o casă pe plajă de un milion de dolari, o mașină luxoasă și era întotdeauna ocupat. După standardul multor oameni, el era un om de mare succes. Într-o zi, mă găseam în centrul comercial al orașului, cînd l-am văzut stînd într-o casenea. M-am alăturat lui să beau și eu o cafea.

Allan: Cum merg afacerile, Frank?

Frank: (fără entuziasm) Bine.

Allan: (cu umor) Haide, Frank, ai o casă pe plajă, ai mult de muncă și faci o mulțime de bani — trebuie să-ți fie bine.

Frank: E un mod de a trăi, presupun.

Allan: Ei bine, dacă nu-ți place, Frank, de ce nu renunți și să te apuci să faci altceva?

Frank: Mă îndoiesc că voi face acest lucru, Allan.

Allan: De ce nu?

Frank: (pe un ton serios) Pentru că sănt stomatolog, am fost întotdeauna stomatolog, cu asta mă ocup eu.

Allan: (interesat) Hm... Cînd ai decis să devii stomatolog, Frank?

Frank: Cînd aveam 18 ani, la universitate. N-am făcut medicină. Opțiunea mea a fost stomatologia.

- Allan:** Îți place să fii stomatolog, Frank?
- Frank:** (încurcat) Nu chiar, dar aşa îmi plătesc sarcinile.
- Allan:** Frank, dacă un student de 18 ani ar veni la tine la cabinet și ţi-ar spune ce să faci cu viața ta în următorii 20 de ani, l-ai asculta?
- Frank:** (rîzind) Nu prea are ce să-i spună despre viață cineva de 18 ani unuia de 44 de ani.
- Allan:** Deci nu l-ai asculta.
- Frank:** În nici un caz.
- Allan:** Alunci de ce ești tu...?

Conversația ajunsese într-un punct mort. Frank era consternat. Nu se gîndise niciodată cum o decizie de moment a unui student de 18 ani la universitate controlase direcția vieții lui pînă la vîrstă de 44 de ani. Am putut vedea impactul pe care această întrebare îl avusese asupra lui, iar aceasta era o ocazie prea bună ca să o pierd. Am băgat mină în buzunar și am scos cartea mea de vizită, care avea imprimată pe spate lista cu FMP. Am așezat-o în fața lui.

- Allan:** Frank, privește această listă. Care ai spune că este prioritatea ta numărul unu în viață?

După ceea ce a părut o tacere sără sfîrșit, în cele din urmă a răspuns.

- Frank:** Mai mult timp liber.
- Allan:** De ce ai ales-o pe asta?
- Frank:** Mă trezesc la ora 6.00 în fiecare dimineață astfel încît să fiu pregătit pentru primul pacient de la 8.30 a.m. Lucrez pînă la 6.00 p.m., iar ziua mea e plină de oameni care se pling și care nu se bucură să mă vadă. Nu am niciodată timp pentru mine sau pentru copiii mei, nici chiar la sfîrșitul săptămînii.

- Sînt prea sleit de puteri ca să fac ceva care să merite. Timpul liber este ceva de care n-am avut niciodată parte cu adevărat.
- Allan:** De ce este atât de important pentru tine, Frank?
- Frank:** (devenind stinjenit) Așa cum am mai spus, viața mea e programată minut cu minut. Cred că mi-ar plăcea să fiu mai degrabă profesor la școală, pentru ca astfel să am mai mult timp și o mulțime de vacanțe.
- Allan:** Ce înseamnă?
- Frank:** Stomatologia nu este ceea ce pare. Cînd m-am decis prima oară să mă apuc...

Frank vorbi cu pasiune vreo cinci minute despre închisoarea în care simtea că a fost prins de stomatologie.

- Allan:** Care sunt consecințele săptului de a nu avea mai mult timp liber, Frank?
- Frank:** (cu o voce disperată) Îmi voi petrece restul vieții înlănțuit de cabinet. Copiii mei cresc repede și nu au parte de prea mult timp pe care să li-l acord. Soția mea spune că s-a săturat de dispoziția stresată în care par să fiu totdeauna.

Fața lui Frank deveni palidă. Ochii ii erau umizi. Am crezut că o să izbucnească în lacrimi. Pentru prima oară în 20 de ani punea în cuvinte toate lucrurile care ii trecuseră prin cap.

- Allan:** (cu blîndețe) De ce te îngrijorează toate asta, Frank?

Frank n-a răspuns. Nu a putut. Era îngrijorat pe bună dreptate. Doar a stat acolo tacut. Nu l-am mai presat pentru mai multe informații, deoarece mi-am dat seama că nu le poate da. În plus, eu eram acolo pentru a cumpăra niște fulgi de porumb, nu pentru a-i schimba viața lui Frank.

Trei luni mai tîrziu, m-am dus să-l văd pe Frank la cabinet. Secretara lui mi-a spus că plecase de tot. Venise într-o zi de luni și anunțase că un prieten îi va prelua cabinetul și că el nu mai avea timp. Nimeni nu l-a mai văzut timp de aproape trei luni. Un an mai tîrziu am auzit că este în America*, unde vindea moteluri în regim de comision și se distra de minune. Nu știu unde-i Frank acum sau ce face, dar ceea ce am descris aici că s-a întîmplat este important, pentru că arată cît de puternică poate fi această tehnică și cum poate schimba chiar și viața acestor oameni la care te aștepți cel mai puțin.

Poate că Frank a intrat undeva într-o Rețea de Vinzări Directe...

Clientul potențial fără priorități

Din cînd în cînd, întîlnesci clienți potențiali care pretind că ei nu au nici o prioritate.

Unii oameni pretind că nu au o prioritate numărul unu dintr-un motiv sau din două.

În primul rînd, spun sincer că nu au cu adevărat o prioritate numărul unu sau o prioritate numărul doi sau numărul trei. În acest caz, mulțumește-le pentru timpul pierdut și caută un alt client potențial. Nu-ți pierde timpul cu oameni care n-au speranțe, visuri sau priorități. În al doilea rînd, le e frică să aleagă o prioritate, deoarece ar fi obligați să acționeze pentru ea.

Iată cum să te descurci cu acești clienți:

Tu: Care este prioritatea ta numărul unu?

Clientul potențial: Nici una dintre acestea cu adevărat...

Tu: Nici una?

* Pease este australian. (N. ed.)

Clientul potențial: Nici una nu este importantă pentru mine chiar acum.

Tu: (neglijent) Ei bine, dacă una dintre acestea ar fi să fie importantă, care **ar fi** ea?

Clientul potențial: Ei bine, dacă una ar fi importantă, ea ar fi independența financiară.

Tu: De ce ai ales-o pe asta?

Clientul potențial: Pentru că e important să ai bani și...

Acum poți continua cu cele **Cinci Întrebări de Aur**.

Puterea tăcerii

După ce pui o întrebare, trebuie să rămîni complet tăcut, pînă cînd clientul potențial își completează răspunsul. Rezistă oricărei tentații de a-l ajuta să-și selecteze prioritatea; trebuie să fie ideea lui, nu a ta. Ei au nevoie să-ți spună de ce e necesar să între în afacerea ta. Este poate prima oară în viața acestui client potențial cînd cineva îi pune întrebări atîl de importante și îi dă timp să-și exprime gîndurile. Chiar dacă clientul potențial a mai fost abordat înainte de cîteva ori de agenți ai Rețelelor de Vinzări Directe, e posibil să fie pentru primă oară cînd cineva îi pune aceste întrebări și apoi îl ascultă. Răspunsurile clientului tău potențial vor indica la ce nivel de implicare e dispus să acționeze în afacere pe termen lung.

Cum să desparti oile de capre

Sinceritatea și profunzimea răspunsurilor clienților potențiali la cele **Cinci Întrebări de Aur** îți vor arăta cît de motivați vor putea fi ei în afacere. Dacă

răspunsul lor e improvizat, de circumstanță sau neconvincător, trebuie să te gîndești cu grijă dacă ar trebui invitați să intre în rețea. Pînă cînd clienții tăi potențiali nu vor fi puși pe jar, ei nu vor face altceva decît să se plîngă. Dacă răspunsurile lor la cele **Cinci Întrebări de Aur** sunt slabe, e mai bine să cauți un alt client. Clienții potențiali care dau răspunsuri slabe vor fi neproductivi și te vor face în mod constant să-ți pierzi timpul. Clienții potențiali cu priorități și visuri vor reuși chiar dacă li te vei așeza în drum.

Clienții potențiali cu priorități vor reuși întotdeauna. Tu nu poți decît să grăbești acest proces.

Construirea unei Rețele de Vînzări Directe este asemeni plantării unei grădini. Cultivi solul, îl fertiliizezi, îl prăsești și te asiguri că e protejat de vremea rea. Dar unele semințe vor crește, în timp ce altele se vor usca. Tot ceea ce poți să faci este să uzi terenul, să-l fertiliizezi și să-l prăsești. Semințele puternice vor crește indiferent de tine.

Dacă semințele pe care le plantezi sunt slabe, va trebui ca totdeauna să le sprijini, sperînd că vor crește. Nu te amăgi singur, crezînd că o sămîntă slabă poate fi încurajată să ajungă o plantă puternică și frumoasă. Rareori se înlimplă asta. Secretul real este plantarea unor semințe puternice. Acesta este scopul pe care și-l propun cele **Cinci Întrebări de Aur** — ele vor testa potențialul unei semințe înainte de a o planta.

Dacă clientul tău potențial nu dă răspunsuri puternice, atunci ar putea fi unul greșit ales. Poate că nu e timpul pentru el. Sau poate că va deveni doar un cumpărător de produse. Sprînjă cît de mulți

clienți poți, dar petrece-ți cea mai mare parte din timp cu semințele puternice.

Utilizarea listei într-un grup

Cu puțină practică, îți vei da seama că acest pas poate fi și o uimitoare cale de a face o prezentare unui grup de clienți. Tu poți fie să folosești o listă pregătită cu **FMP**, fie să ceri audienței să spună motivele pentru care oamenii și-ar dori să intre într-o Rețea de Vînzări Directe. Dacă folosești o listă pregătită, vei întreba pe cineva: „Care este prioritatea ta numărul unu?“ și vei fi pe drumul cel bun! Apoi repetă procesul pentru al doilea și al treilea client și soarte curînd fiecare dintre cei audiați îți va spune de ce vrea să intre în afacere.

Dacă preferi să scrii de mînă lista în timpul prezentării, întreabă fiecare persoană care a îndrăznit să spună o prioritate: „De ce ai ales-o pe asta?“, după care urmează să pui loate celelalte întrebări. Va fi destul de distractiv ca toți membrii grupului să-și spună unul altuia de ce e important să intre în rețea și tu să nu trebuiască să faci nici o afirmație! Tot ceea ce ai de făcut este să dai din cap și să încurajezi.

Arată planul

Acesta este momentul în care cei mai mulți agenți ai Rețelelor de Vînzări Directe strălucesc. Acesta este momentul în care tu demonstrezi cum planul este o soluție la speranțele, temerile și visurile ce au fost descoperite prin cea de-a doua cheic, **Găsește Butonul Fierbințe**. Cel care te-a atras pe tine în rețea îți-a arătat un sistem de a prezenta planul de afaceri, care este probat și dă rezultate.

E totuși absolută nevoie ca tu să înțelegi următoarea afirmație:

Planul afacerii este doar o soluție la o problemă sau calea de a realiza un vis.

O soluție trebuie să fie logică. Dar logica doar deschide mintea. Cele **Cinci Întrebări de Aur** descuie emoțiile și îi motivează pe clienții potențiali bine să găsiți să dorească să-și găsească propria lor soluție. Când doar arăți soluțiile, fără a descoperi mai întâi Factorul Motivațional Primar al unei persoane, clientul potențial se poate să fie condus de entuziasm, dar să nu fie motivat emoțional. Din această cauză clienții se răsgîndesc după cîteva zile.

Cind arăți planul, folosește cuvintele clientului.

Spre exemplu:

„Deci aceasta înseamnă că îți vei controla propriul tău destin și vei avea mai mult timp pentru a-l petrece cu familia.“

sau:

„Asta înseamnă că te poți pensiona și poți avea viața și confortul pe care ai spus că le dorești.“

Cind repești cuvintele clientului potențial în timp ce îi arăți planul afacerii, acesta devine ceva personal pentru el, devine judicios și motivant. Sînt ideile și cuvintele **lui**, nu ale tale.

Cind folosești aceste tehnici exact aşa cum au fost prezentate, a-i cere clientului tău potențial să îți

se alăture nu este un eveniment dramatic. Ei ar trebui să fie atât de însierbîntați de propriul lor entuziasm, încît luarea startului în afacere să se înscrie în cursul firesc al lucrurilor. Abordează totdeauna prezentarea cu atitudinea că a lua startul în afacere este un lucru perfect natural. Stilul tău trebuie să fie unul de afaceri, dar relaxat, de parcă ai face asta în fiecare zi.

Lucrul cel mai important de reținut este că atunci cînd pentru clientul tău apare momentul potrivit să intre în afacere, *trebuie să-i ceri să intre*.

Fii clar, încrezător, precis și spune-le că tu vrei ca ei să intre în afacere. Astăzi — nu miine.

De ce funcționează acest sistem

Sistemul celor **Patru Chei** este o cale verificată de a obține un „da“, aşa că trebuie să te sprijini pe această formulă pentru a obține maximum de rezultat. Cei mai mulți agenți ai Rețelelor de Vinzări Directe pe care i-am întîlnit sănt buni în stadiul **„Topește Gheata“**. Ei au invățat cum să vorbească cu ceilalți în mod prietenos și cum să stabilească o relație. Totuși, mulți dintre ei nu sunt eficienți în stadiul **„Găsește Butonul Fierbinte“** — ei merg direct de la **„Topește Gheata“** la **„Apasă Butonul Fierbințe“**. Chiar dacă prezentarea planului afacerii este excelentă, clienții potențiali nu sănt în mod necesar motivați să acționeze, pentru că ei nu sănt impresionați emoțional.

Acesta este motivul pentru care atât de mulți clienți pot fi incitați de prezentarea planului, dar se pot răsgîndi complet după o zi sau două. Unii agenți ai rețelelor sănt atât de entuziasmați de prezentarea planului, încît ar putea vinde ideea, dar atunci continuă să vorbească atât de mult, încît ajung să o cumpere înapoi.

Planul afacerii este doar soluția pentru durerea pe care clienții tăi vor s-o evite sau pentru cîștigurile pe care vor să le obțină. Nu are nici un rost să prezini planul pînă cînd nu ai descoperit Factorul Motivațional Primar și nu ai pus pe jar clientul potențial în această privință.

Dacă ești bun în **Găsirea Butonului Fierbințe**, nu mai e nevoie să fii excesiv de preocupat în ceea ce privește **Obținerea Implicitării**. Cînd știi cum să acționezi astfel încît clienții potențiali să fie tulburăți emoțional, ei vor începe să-și caute propriile soluții la problemele pe care le au.

Găsește Butonul Fierbințe, apasă-l și construirea unei rețele va fi simplă.

C A P I T O L U L 3

Şase strategii pentru o prezentare convingătoare

Iată cele șase subtile, dar dramatic de eficiente strategii care vor confei forță prezentărilor tale.

STRATEGIA nr. 1 **Construirea de punți**

Construirea punțiilor este o tehnică ce menține activă conversația și nu permite situația în care tu ai putea să vorbești prea mult, iar clientul tău potențial să vorbească prea puțin.

Este frustrant să pui o întrebare deschisă extraordinară și să primești o replică scurtă.

*O poveste de viață adevărată:
Cum a încălzit Sue un pește rece*

Iată exemplul lui Sue, o distribuitoare ce încerca să construiască o relație cu clientul său potențial. Fred lucra pentru o companie de computere și a fost de acord să o asculte pe Sue în timpul pauzei de masă. Fred părea puțin rigid la început și ceea ce spunea nu prea sună ca o conversație tipică, iar acest lucru a descurajat-o puțin pe Sue.

Sue: Cum s-a întâmplat de ai intrat în afacerea asta, Fred?

Fred: Am fost întotdeauna interesat de computere.

În acest punct, Sue nu dispunea de prea multe informații pe care să le prelucreze, aşa că a încercat să-i pună o altă întrebare deschisă.

Sue: Ce îți place cel mai mult la afacerile cu computere?

Fred: Se schimbă întotdeauna.

Din nou un răspuns scurt, care a forțat-o să se gîndească la o altă întrebare deschisă, în încercarea de a găsi o pîrghie care să deschidă această scoică bine închisă. Problema este că dacă ea îi va tot pune întrebări deschise, după o vreme conversația va începe să sună ca un interrogatoriu, iar Sue să arate ca un comandant de poliție.

Clienții potențiali care dau răspunsuri scurte pot fi cel mai bine manevrați prin „construirea de punți“ care să-i facă să vorbească. Printre punțile puternice se numără:

Adică...?

De exemplu...

Și atunci...?

Prin urmare...?

Atunci tu...?

Asta înseamnă că...?

Fiecare punct trebuie urmată de tăcere din partea ta. Din fericire, Sue învățase cum să folosească punțile și iată cum a decurs conversația ei cu Fred.

Sue: Cum s-a întîmplat de ai intrat în afacerea asta, Fred?

Fred: Am fost întotdeauna interesat de computere.

Sue: Adică...?

Fred: Adică de instalarea de rețele de computere în firme mari și medii.

Sue: Asta înseamnă...?

Fred: Înseamnă că i-am ajutat la îmbunătățirea în general a unei afaceri, creînd programe pentru calculator, care să le facă celor de acolo viața mai ușoară.

Sue: De exemplu...?

Fred: Ei bine, de exemplu, ieri am instalat un sistem pentru o companie care avea probleme serioase cu contabilitatea. M-au chemat și...

În acest caz, Sue nu numai că a spart cu succes o nucă tare, dar a săcuit-o săracă să sună de parcă ar fi investigat ceva. Ea nu a vorbit prea mult în timpul acestei discuții. Dar a obținut o mulțime de informații despre Fred, iar el a vorbit despre subiectul lui numărul unu — el însuși.

Cînd folosești o punte, fă aceste trei lucruri:

1. Apleacă-te înainte, ținînd palma orientată în sus, în poziție orizontală.
2. Lungește ultima silabă a întrebării.
3. Lasă-te pe spate și rămîni tăcut.

Folosește Punte pentru a ține lucrurile în mișcare.

A te aplica înainte cu palma în sus înseamnă două lucruri. Mai întii, spune enorm de multe fără a fi solosite cuvinte, că tu nu ești amenințător, și în al doilea rînd, îi spune ascultătorului că e rîndul lui să vorbească, printr-o „inminare“ a controlului. Lungirea ultimei silabe a punții o convertește aproape într-o întrebare; saptul de a nu o lungi poate să o facă să sună ca o afirmație.

De exemplu:

Fred: Așa că afacerea poate opera într-un mod mult mai eficient.

Sue: Astă înseamnă...? (lungită)

Fred: Înseamnă că oamenii sunt mai relaxați și se pot descurca mai bine cu clienții lor. Știi, multe dintre afaceri nu au un sistem bun și...

Dacă nu lungești ultima silabă a punții, o vei face să sună ca o afirmație sau ca o opinie. Poate sună chiar ca o înfruntare.

După ce ai solosit o punte, *taci!* Opune-te imboldului de a presăra perle de înțelepciune în tâcerea care pare fără sfîrșit, ce poate urma după solosirea unei punți. Palma deschisă arată că responsabilitatea de a vorbi în continuare a fost cedată clientului potențial, aşa că lasă-l pe el să vină cu următoarea afirmație.

Limbajul trupului în vreme ce ascultă

Iată un exemplu care arată cum construirea de punți poate descoperi motivații ascunse, poate da la iveală informații de la clienții potențiali.

După ce ai cedat controlul, te lași pe spate cu mina pe bărbie, într-o poziție de evaluare. Acești lucru

Tu:

Care este Prioritatea ta Numărul Unu?

Clientul potențial: Independența financiară.

Tu: De ce ai ales-o pe asta?

Clientul potențial: Pentru că e important să am bani, astfel încât să pot face toate lucrurile pe care vreau să le fac în viață.

Tu: (aplecîndu-te înainte cu palma în sus) Adică...?

Clientul potențial: Adică destui bani pentru a le da copiilor mei o bună educație, iar eu să trăiesc confortabil.

Tu: (aplecîndu-te înainte cu palma în sus) Confortabil, adică...?

Clientul potențial: ...adică să am destui bani să plec într-o vacanță lungă, să conduc o mașină frumoasă sau să-mi cumpăr din cînd în cînd mici obiecte de lux.

Tu: De exempluu...?

Clientul potențial: ...ei bine, de exemplu, dacă aş vrea să călătoresc, mi-ar place să fiu în stare să mă duc...

il va condiționa rapid pe ascultător să continuie să vorbească atât timp cât tu ești lăsat pe spate.

Să spunem că potențialul tău client a ales Independența financiară ca Prioritatea Numărul Unu.

Prin solosirea celor două punți, „adică” și „de exemplu”, clientul tău potențial vorbește acum despre ceea ce gîndește, simte și crede și, mult mai important, nu **tu** ești cel care construiește discuția.

Punțile sănt de fapt un tip de întrebări deschise. Ele sănt eficiente cu precădere în acele prezentări în care oamenii nu vorbesc prea mult sau dau răspunsuri scurte la întrebări. Cînd folosești pentru prima oară punțile, s-ar putea să ai un sentiment ciudat (mai ales dacă ești un om obișnuit să vorbească mult), din cauza lăcerii care urmează uneori solosirii unei punți. Dar dacă ascultătorul tău este obișnuit să dea răspunsuri scurte, el este de asemenea obișnuit cu experiența unor perioade de tăcere în timpul conversației, așa că lui totul i se va părea normal. Punțile sănt distractiv de solosit, ele fac prezentările mult mai interesante și îți dau puterea de a controla tăcerea.

STRATEGIA NR. 2 Tehnica aprobării cu capul

Cei mai mulți oameni nu au considerat tehnica aprobării cu capul un instrument puternic de convingere. Faptul de a da din cap în sus și în jos este un gest care în cele mai multe țări indică faptul de a fi de acord. Originea lui este înclinarea corpului sau plecăciunea, care înseamnă: „Dacă mă inclin în fața ta, sănt subordonat dorințelor tale.” Așa că e vorba de o prescurtare a plecăciunii.

Sânt două feluri puternice de a solosi tehnica Aprobării cu Capul. Limbajul trupului este o reflectare exterioară a sentimentelor interioare. Dacă simți pozitiv, vei începe să faci gesturi precum aprobarea cu capul în timp ce vorbești. Dacă simți neutră și **intentionat** începi să aprobi cu capul, vei în-

cepe să experimentezi sentimente pozitive. Cu alte cuvinte, sentimentele pozitive sănt cauza aprobării cu capul — iar reciproca este și ea adevărată, aprobarea cu capul este cauza sentimentelor pozitive.

Dacă simți pozitiv, vei începe să aprobi cu capul. Dacă aprobi cu capul, vei începe să simți pozitiv.

Aprobatul cu capul este și contagios. Dacă eu te aprobat cu capul, de regulă, vei aproba și tu cu capul — chiar dacă nu ești în mod necesar de acord cu ceea ce spun. Acesta este un excelent instrument pentru a obține acordul și cooperarea. Sfîrșește fiecare frază cu o afirmație verbală precum:

Nu-i aşa?

Nu ești de același părere?

Nu-i adevărat?

Am dreptate?

Cînd vorbitorul și ascultătorul aproba **amîndoi** cu capul, ascultătorul experimentează sentimente pozitive, iar acest lucru creează o cale deschisă pentru un rezultat pozitiv. Tehnică Aprobării cu Capul poate și ușor învățată și după o săptămână de practică ea poate deveni o parte permanentă a repertoriului tău în Limbajul Trupului.

Cea de-a doua solosire a Aprobării cu Capul are ca scop menținerea conversației. Iată cum se face. Cînd pui o întrebare deschisă sau ai solosit o punte, iar ascultătorul dă răspunsul, tu să aprobi cu capul cât timp vorbește. Cînd termină de vorbit, continuă să aprobi cu capul **încă de cinci ori**, în medie, o dată pe secundă. De obicei, cînd ai terminat de numărat patru secunde, ascultătorul va începe să vorbească iarăși și îți va da mai multe informații. Si atîta timp cât te spri-

jini pe spate cu mîna la bărbie, asupra ta nu se va exercita nici o presiune ca să vorbești. În acest fel, nu vei părea că interoghezi pe cineva. Cînd asculți, pune o mînă pe bărbie și mîngîii-o ușor. Studiile asupra acestui gest au arătat că el îi încurajează pe ceilalți să vorbească pentru o perioadă mai lungă de timp.

*Bărbatul
mîngîindu-și bărbia*

*Femeia
mîngîindu-și bărbia*

STRATEGIA NR. 3 Micile încurajări

În timp ce o altă persoană vorbește, încurajează-o să continuie folosind micile încurajări. Acestea includ:

Înțeleg...

Aha...

Într-adevăr?

Mai spune-mi...

Micile încurajări pot face mai mult decât să dubleze cantitatea de informație pe care îi-o furnizează cealaltă persoană.

Micile încurajări combinate cu tehnica Aprobării cu capul și cu punțile sănt cele mai eficiente instru-

mente pe care poți învăța să le folosești pentru a menține activă prezentarea.

STRATEGIA NR. 4 Cum să-ți menții controlul asupra ochilor

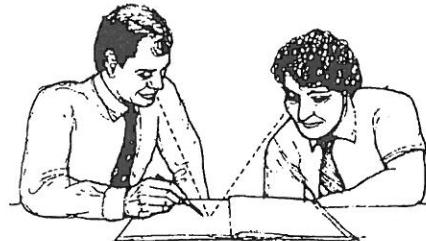
Cercetările au arătat că din informațiile pe care creierul unei persoane le primește în cursul unei prezentări față în față, 87% vin prin ochi, 9% prin urechi și 4% prin alte simțuri.

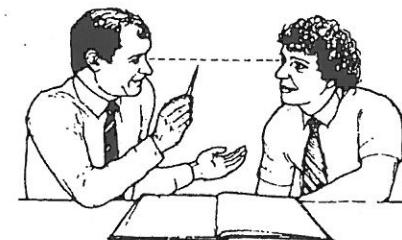
Dacă, de exemplu, clientul potențial urmărește prezentarea vizuală pe care o faci în timp ce vorbești, el va absorbi doar 9% din mesajul tău, dacă mesajul nu e în directă legătură cu ceea ce vede. Astfel, dacă faci un desen cu o casă în timp ce vorbești despre călătorii, s-ar putea ca el să nu poată urmări ceea ce spui. Dacă mesajul este legat de prezentarea vizuală, el va absorbi doar 25% sau 30% din mesaj în cazul în care se uite la prezentarea vizuală și nu direct spre tine.

Pentru a menține un control maxim asupra ochilor, folosește un creion cu care să arăți spre prezen-

tarea ta și, în același timp, pune în cuvinte ceea ce potențialul client vede. Apoi, ridică creionul de pe planșa vizuală, ține-l la jumătatea distanței dintre ochii tăi și ai lui și aprobă cu capul în timp ce vorbești.

Folosește creionul pentru a menține contactul vizual

Privește peste vîrful creionului în ochii clientului tău potențial și arată cu creionul doar în locul în care te uiți. Acest săpt are un efect magnetic în a-i înălța capul clientului tău potențial, astfel încât el să privească în ochii tăi, să vadă și să audă ceea ce îi spui, săcind ca mesajul tău să aibă maximum de impact. Fii sigur că palma celeilalte mîini e vizibilă cînd vorbești, menținînd o atmosferă neamenințătoare.

STRATEGIA NR. 5 Oglindirea

Cînd doi oameni sănt, din punct de vedere mental, „în sincronizare” unul cu altul, trupurile lor se mișcă de asemenea într-o sincronizare fizică, adoptînd posturi similare și utilizînd aceleasi gesturi. Scopul

acestui comportament este de a crea un raport pozitiv între participanți și de a evita un conflict. Fără cuvinte, acest comportament spune: „Sunt la fel ca tine și sănt de acord cu tine și cu atitudinea ta.”

Legătura de „sincronizare” cu o altă persoană este o experiență timpurie, dinainte de naștere, cînd funcțiunile corpului și bătăile inimii fetușului urmăresc ritmurile mamei. De aceea oglindirea este o stare către care săntem inclinați în mod natural.

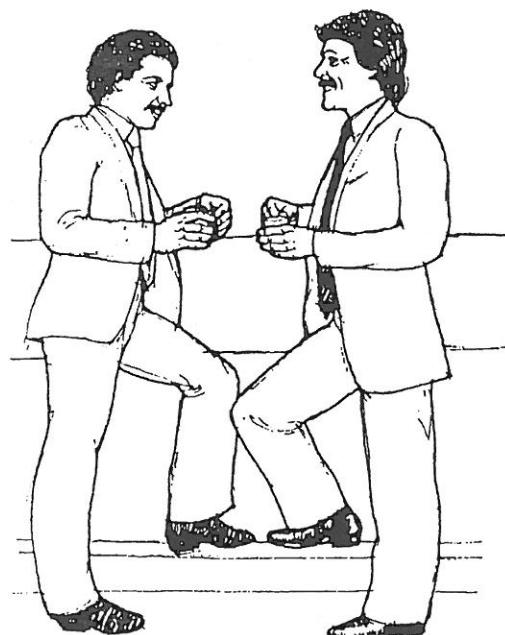

Mama, tata și Rover

Ca rezultat, copiem intuitiv oamenii cu care simîm că săntem într-o relație. Poți observa acest lucru la întîlnirile de afaceri sau la evenimentele sociale la oamenii care se au bîne unii cu alții. Se explică astfel de ce, după ani de conviețuire, doi oameni pot începe să semene unul cu celâlalt. Apoi cumpără un ciine care începe să arate ca ei amîndoi.

Maimuța vede, maimuța face

Cei doi oameni din ilustrația de mai jos prezintă un exemplu tipic pentru cum arată o oglindire. Ei stau în posturi aproape identice, își țin băuturile în același fel — probabil același fel de băutură —, sunt îmbrăcați asemănător și folosesc un vocabular similar. Dacă unul își pune mina în buzunar, celălalt îl copiază. Dacă celălalt își mută greutatea corpului pe celălalt picior, prietenul lui va proceda la fel. Atât timp cât acordul se menține și între ei există o legătură, oglindirea va continua.

Oglindirea arată că între ei există o legătură de identificare

Oglindirea îl face pe celălalt să se simtă relaxat. Este un instrument puternic de construire a unei legături. Cercetând filmul video dat cu încelinitoarul al unei oglindiri, se poate vedea că ea poate include clipt simultan, umflarea nărilor, ridicarea sprîncene-

lor și chiar dilatarea sau contractarea pupilelor în același timp. Acesta este un fapt remarcabil, pentru că aceste micro-gesturi nu pot fi imitate în mod conștient.

Crearea unor bune vibrații

Oglindirea limbajului trupului al altiei persoane și a felului ei de a vorbi este o cale dinamică de a construi rapid un raport pozitiv. Cînd întîlnesți o nouă persoană, oglindește-i poziția în care stă, postura, unghiiul corpului, gesturile, expresia și tonul vocii. Nu va trece mult și ea va începe să simtă că ai ceva care-i place. Probabil că te va descrie drept o persoană „cu care e plăcut să te întreți“. Acest lucru se întimplă pentru că se poate vedea pe ea însăși reflectată în tine.

Crearea unei legături prin oglindire

Un avertisment: nu începe să aplici prea devreme oglindirea cu o persoană abia întîlnită. Mulți oameni au luat cunoștință de strategiile oglindirii de cînd am scris cartea **Limbajul trupului** și de cînd peste 100 de milioane de telespectatori au privit la televizor serialele și au văzut casetele video de antrenament ce au urmat. E înțelept să mai aștepți cîteva minute înainte de a oglindi.

Diferențele dintre bărbați și femei în ceea ce privește oglindirea

Creierelor bărbaților și ale femeilor sunt programate diferit pentru a-și exprima emoțiile. Femeile folosesc mai multe expresii faciale, iar bărbații se bazează mai mult pe mișcări ale corpului și pe gesturi.

În mod tipic, o femeie va folosi în medie șase expresii faciale în zece secunde, în timp ce ascultă, pentru a reflecta și a reacționa față de emoțiile vorbitorului. Fața ei va oglindî emoțiile exprimate de către vorbitor. Pentru cineva care privește două femei vorbind, pare că evenimentele discutate li s-au întâmplat amândurora.

Iată o secvență tipică de zece secunde cu o femeie ce arată că ascultă:

tristețe surpriză furie bucurie frică dorință

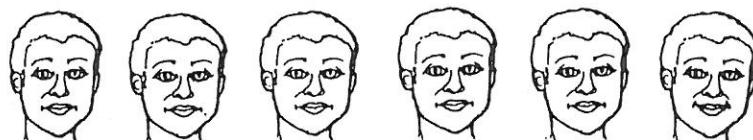
O femeie citește semnificația a ceea ce se spune din tonul vocii și limbajul trupului vorbitorului și exprimă ceea ce înțelege prin reflectarea acelor emoții.

Este exact ceea ce trebuie să facă un bărbat pentru a capta atenția unei femei și pentru a o face să-l asculte. Mulți bărbați sunt intimidați de clientul potential care, atunci când ascultă, folosește ca reacție de răspuns expresiile faciale, dar cei care se pricep la acest lucru pot trage multe folosuri.

Unii bărbați își spun: „Ea va crede că sunți ciudat”, dar cercetările au arătat că atunci când un bărbat oglindește emoțiile unei femei ea îl va descrie ca fiind mult mai inteligent, interesant și atractiv.

Din cauza necesității impuse prin evoluție de a nu-și arăta emoțiile în public pentru a preîmpinge astfel un posibil atac, mulți dintre bărbați arată ca niște statui atunci când ascultă.

Iată, în aceeași ordine, expresiile faciale ale unui bărbat obișnuit într-o perioadă de zece secunde în care ascultă:

tristețe surpriză furie bucurie frică dorință

Aceasta este o perspectivă caraghioasă asupra felului în care un bărbat abordează săptul de a asculta, dar se poate recunoaște aici un adevăr pe care umorul nu face decât să-l contureze mai bine. Masca emoțională afișată de bărbați atunci când ascultă le permite să simtă că ei controlează situația, dar nu înseamnă că nu au emoții. Imaginele creierului revelez că bărbatul simte emoțiile tot atât de puternic ca și femeia, chiar dacă își interzice să le arate în public.

Cheia oglindirii comportamentului unui bărbat este de a înțelege săptul că el își folosește trupul — nu față — pentru a semnala atitudinile. Multe femei găsesc că este destul de dificil să oglindească un om fără expresie, dar această oglindire dă rezultate. Dacă ești femeie, asta înseamnă că trebuie să-ți reduci expresiile faciale astfel încit să nu pari copleșită sau intimidată. Cel mai important lucru este să nu oglindești ceea ce crezi că ar putea el simți. Acest lucru poate fi dezastroso dacă greșești în presupunerile tale. Ai putea să descriși atunci ca „zăpăcită” sau „zvăpăiată”. Femeile care folosesc o față serioasă când ascultă sunt descrise de bărbați ca fiind mai inteligente, istețe și sensibile.

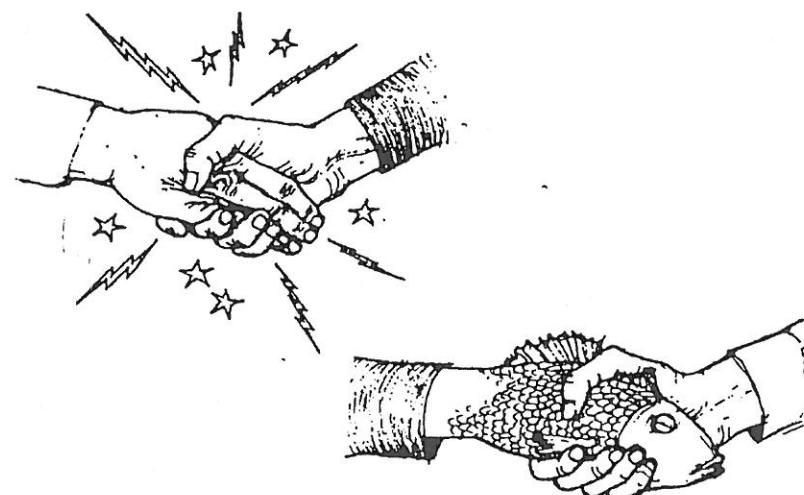
STRATEGIA NR. 6

A păși în ritm

Intonația, inflexiunea vocii și viteza de vorbire se sincronizează de-a lungul procesului de oglindire pentru a stabili mai departe o atitudine mutuală și a construi o legătură pozitivă. Acest săpt este cunoscut ca „a păși în ritm” și poate fi asemănător destul de bine cu situația în care doi oameni cîntă împreună o melodie. Deseori vei vedea un vorbitor care bate un fel de ritm cu mîinile în timp ce ascultătorul începe și el să dea din cap în același ritm. Pe măsură ce se dezvoltă o relație, de-a lungul timpului, oglindirea pozițiilor principale ale limbajului trupului se diminuează odată ce fiecare persoană începe să-i anticipateze celeilalte atitudinile. A păși în ritmul celeilalte persoane devine astfel principalul mijloc de a menține legătura.

Nu vorbiți niciodată mai repede decît vorbește celalătă persoană. Studiile au revelat că ceilalți se simt „presați” cînd cineva vorbește mai repede decît ei. Viteza de vorbire a unei persoane arată că de repede creierul ei poate analiza în mod conștient informația. Vorbiți la fel de repede sau puțin mai rar decât celalătă persoană. A păși în ritm este extrem de important atunci cînd stabilim întîlniri prin telefon, pentru că vocea este singurul tău mediu de transmisie, așa că e nevoie de practică.

Şase tehnici extraordinare pentru a lăsa o impresie pozitivă

Două feluri foarte bune pentru a lăsa o primă impresie proastă

Nu vei mai avea niciodată o a doua şansă pentru a face o primă impresie bună. Probabil că acest lucru l-ai mai auzit şi de la bunica ta. Ea poate că nu a avut nevoie de un echipament computerizat sofisticat pentru a-şi da seama că alţii îşi formează părerea despre tine într-o proporţie mai mare de 90% în mai puţin de patru minute. Sau că se vor face, în acel timp, cel puţin douăzeci şi cinci de judecăţi asupra ta, inclusiv vîrstă, venitul, educaţia, autoritatea, cât de prietenos eşti şi câtă încredere meriti. Ei vor decide chiar ciştigani pot să-ţi împrumute fără garanţii. Există, din fericire, patru zone asupra cărora tu poţi deţine întrucâtva controlul. Acestea sunt: strînsul mîinii, zîmbetul, îmbrăcămîntea şi spaţiul personal.

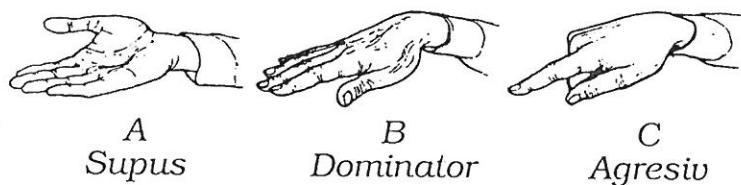
TEHNICA NR. 1 **Puterea palmei**

Una dintre cele mai puternice, dar şi cele mai puţin luate în seamă semnale ale limbajului trupului este folosirea palmei mîinii. Cind este folosită corect, puterea palmei îl investeşte pe cel ce o foloseşte cu autoritate şi cu o puştere tacută de comandă.

Există trei gesturi principale ale palmei: **Palma-în-Sus**, **Palma-în-Jos** şi **Palma-Strînsă-Arătînd-cu-Degetul**. Diferenţele în ceea ce priveşte puterea fie-

cărei poziții sănt arătate în acest exemplu. Să spunem că ii cieri cuiva să se mute într-o altă parte a camerei. Să presupunem că folosești același ton al voiciei, aceeași cuvinte, aceeași expresie facială, schimbând doar poziția palmei.

Palma-în-Sus (ilustrația A) este un gest neamenințător, iar persoana căreia i se cere să se mute nu se va simți amenințată de această cerere. Este gestul folosit de omul cavernelor pentru a arăta că nu ține în mână vreo armă.

Cind palma ta este întoarsă cu podul în jos (ilustrația B), comunică autoritate imediată. Persoana spre care ai arătat se va simți de parcă i s-ar fi dat un ordin și ar putea simți adversitate față de tine — mai ales dacă își dă seama că nu ai dreptul să fii categoric.

Dacă faci o prezentare și în mod continuu folosești poziția **Palma-în-Jos**, e foarte probabil că vei avea parte de respingere din partea audienței.

În ilustrația C, degetul arătător devine o bîlă simbolică cu care vorbitorul îl bate la figurat pe ascultător pentru a-l supune. Degetul-Arătător este unul dintre cele mai iritante gesturi pe care le poate folosi un vorbitor, mai ales cind bate cu degetul în ritmul vorbelor pe care le rostește.

Cercelările, atât în ceea ce privește **Palma-în-Sus**, cât și **Degetul Arătător**, arată că ascultătorii îi socotesc pe vorbitori care folosesc aceste gesturi ca fiind foarte agresivi, poruncitori, insaturați sau arroganți și nu pot să-și amintească prea multe din ceea ce aceștia au spus. Asta din cauză că ascultătorul stă

să judece atitudinea vorbitorului și nu să asculte informația.

Dacă obișnuiești să faci gestul de a arăta cu degetul, încearcă să practici gesturile **Palma-în-Sus** și **Palma-în-Jos** și-ți vei da seama că o combinație a acestor gesturi poate crea o atmosferă relaxată, iar tu poți avea un efect mai puternic asupra audienței tale.

TEHNICA NR. 2 Stringerea mîinii

Stringerea mîinii este o rămășiță din epoca omului cavernelor. De cîte ori se întîlnneau, oamenii cavernelor trebuiau să-și țină brațele întinse cu palma în sus pentru a arăta că nu țin sau nu ascund vreo armă.

Acest gest, Palmele-în-Aer, s-a modificat de-a lungul secolelor și au apărut gesturi precum O-Singură-Palmă-Întinsă sau Palma-peste-Inimă, cu numeroasele lor varianțe. Forma modernă a acestui ritual de întîmpinare a cuiva este apropierea și strîngerea mîinilor, care, în majoritatea țărilor non-asiatice, este oficiat de obicei atît la sosirea cuiva cît și la plecarea sa. În mod normal, mîinile înclăstite se scutură de la trei pînă la șapte ori.

Luînd în considerare ceea ce s-a spus pînă aici despre impactul unei comenzi date cu **Palma-în-Sus** și cu **Palma-în-Jos**, să explorăm acum relevanța următoarelor două poziții ale strînsului mîinii.

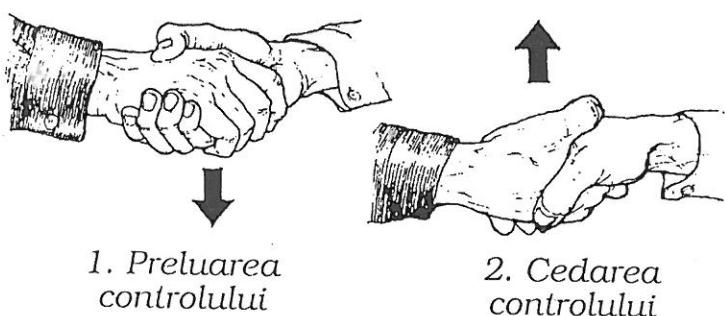
Să presupunem că întîmpini o persoană nouă cu o strîngere de mînă. Va fi transmisă una dintre cele trei atitudini fundamentale:

1. Dominare: „Acestă persoană încercă să mă domine. Trebuie să fiu prudent.“
2. Supunere: „Poți domina această persoană. Ea va face ce vreau eu.“

3. Egalitate: „Îmi place această persoană. O să meargă bine împreună.”

Aceste atitudini sunt transmise inconștient.

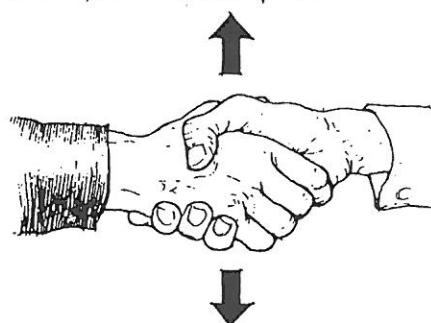
Dominarea este comunicată atunci cînd îți întorci mâna (mîneca închisă la culoare) astfel încît palma să fie îndreptată în jos în timpul strîngerii mîinilor. Palma nu trebuie să fie de la început paralelă cu podeaua, ci doar să fie îndreptată în jos în relația pe care o stabilește cu palma celeilalte persoane, acest lucru spunind că vrei să preieai controlul. Studiile asupra a cincizeci și patru de directori principali plini de succes au relevat saptul că patruzeci și doi dintre ei nu numai că sunt cei ce inițiază strîngerile de mînă, dar folosesc și poziția dominantă cînd strîng mîna. Acest stil de a strînge mîna nu este bun pentru a crea o legătură, deoarece pe cei mai mulți oameni îi intimidează. Este folosit mai ales de către bărbați.

Tot așa cum cîinii arată supunere dîndu-se pe spate și dezvelindu-și gîțul agresorului, noi, oamenii, folosim gestul Palmei-în-Sus pentru a arăta supunere față de alții. Reversul Strîngerii de Mînă Dominatoare este de a oferi mîna cu palma orientată în sus (ilustrația 2). Acest lucru este eficient atunci cînd vrei să cedezi altei persoane controlul sau să o lași să simtă că ea are controlul. De asemenea, poate spune că ești intimidat.

Cum să creezi o legătură printr-o strîngere de mînă

Există două reguli de a crea o legătură printr-o strîngere de mînă — mai întîi, ține palma vertical — nu dominantă sau supusă, ci egală cu a celuilalt. Acest lucru face ca toată lumea să se simtă confortabil și neamenințată.

3. Egalitate

În al doilea rînd, oferă aceeași presiune ca și cea pe care o primești tu. Asta poate însemna că dacă, de exemplu, ești introdus într-un grup de zece persoane, vei modifica de mai multe ori presiunea și vei face mai multe ajustări ale unghiului mîinii.

Cu acest stil de a strînge mîna nu există ciștiagători sau învinși și nimeni nu se simte intimidat. Prin el este mai ușor pentru fiecară să se simtă deschis la idei noi și să-i judece mai puțin pe ceilalți.

Strînsul mîinii care trebuie evitat

Evită să întîmpini noii cunoșcuți dînd noroc cu Amîndouă-Mîinile. Deși obiectivul poate fi acela de a transmite sentimente de bucurie, căldură și încredere, acest gest are un efect complet opus asupra celuilalt. El îl percepă pe cel ce-i strînge mîna ca fiind nesincer, nedemn de încredere sau ca avînd motive ascunse. Dă noroc întotdeauna doar cu O-Singură-Mînă!

Evilă să dai mîna cu oameni necunoscuți care-ți întind Amândouă-Muinile

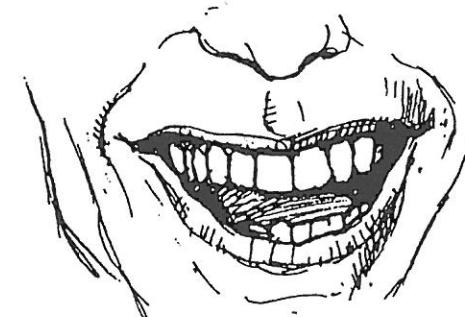
TEHNICA NR. 3 Ce să faci cu mîna stîngă

Această strategie pare să fie evidentă de la început, dar puțină lume îi dă suficientă atenție. Exerează ținutul cu mîna stîngă a dosarelor, hirtiilor, genților, servietelor, băuturilor. Ne întâmpinăm unii pe alții folosind mîna dreaptă pentru a da noroc, iar mulți dintre noi folosesc mîna dreaptă pentru a deschide uși, a mișca scaune sau a face semne de rămas bun. Dacă, de exemplu, ești prezentat cuiva și ai în mîna dreaptă un pahar cu băutură rece, vei fi forțat să-l muți în mîna stîngă. Chiar dacă reușești această operație fără să verși paharul pe pantosii cuiva, persoana nou întîlnită va primi o mînă rece, udă și tot aşa va fi și prima ei impresie despre tine

— de rece, deprimant și jilav. Dacă îți documente în mîna dreaptă și le muți în celaltă pentru a deschide o ușă, pentru a mișca un scaun sau pentru a strînge mîna cuiva, s-ar putea să scapi hirtiile pe jos și să arăți ca un caraghios neîndemnătic.

TEHNICA NR. 4 Puterea zîmbetului

Oamenii sunt singurele animale care-și retrag buzele pentru a-și arăta dinții, nu ca să muște. Zîmbetul își are originea într-un gest de liniștire și este de asemenea folosit de maimuțe și cimpanzei pentru a arăta că nu sunt amenințătoare.

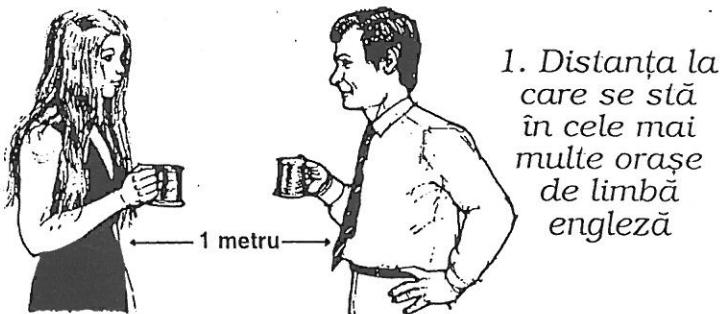

Zîmbetul este un vechi semnal de liniștire

Cercetările noastre asupra gesturilor arată că, cu cât folosești zîmbetul mai des, cu atât celalți probabil vor sta mai aproape de tine, cu atât vei avea mai multe contacte vizuale cu ei, cu atât e mai probabil să fie impresionați de tine și cu atât vor vrea să stea mai mult cu tine. Cu alte cuvinte, zîmbetul e foarte bun pentru afacerile tale și pentru viața ta personală, pentru că le arată celorlalți că nu-i amenință.

TEHNICA NR. 5 Respectul teritorial

Fiecare dintre noi căre după el un halou de spațiu în jurul corpului său, cunoscut sub denumirea de Spațiu Personal. Mărimea lui depinde de densitatea populației și de cultura căreia aparținem. De exemplu, oamenii din clasa mijlocie crescute în orașe în care se vorbește engleză au nevoie de un spațiu personal de aproximativ 46 cm și de aceea, în situații neamenințătoare sau sociale, ei păstrează o distanță de circa un metru unul față de altul (ilustrația 1).

În multe părți ale Europei, în zona mediteraneană și în America de Sud, Spațiul Personal dintre oameni poate fi mai mic de 30 cm. Aceasta înseamnă că ei stau prea aproape față de cît obișnuiesc occidentalii și percepția poate fi aceea că „se îngheșuie”.

În ilustrația 2, dacă amândoi oamenii sănătoși din regiunea mediteraneană, probabil că se simt confortabil unul cu celălalt la această distanță. Dar dacă unul e din Londra și celălalt din Roma, londonezul va crede probabil că i se fac avansuri intime sau agresive. Dacă stai aproape de cineva și observi că el se dă în spate de fiecare dată cind tu te miști înainte, menține distanța și rezistă tentației de a te mai mișca înainte. El vrea să-ți arate care este spațiul de care are nevoie pentru a se simți confortabil.

Un subiect sensibil

Multe dintre culturile ce nu sănătoșe de limbă engleză sănătoșe tactile sau „sensibile la atins”, iar această trăsătură complică comunicarea eficientă dintre culturi. Strategiile în acest caz sănătoșe simple — oglindesc frecvența atingerilor pe care le primești. Dacă cealăltă persoană nu te atinge, las-o în pace. Dacă persoana este, de exemplu, de origine italiană sau franceză și pare că te atinge constant, returncază-i atingerile, altfel ar putea gîndi că nu o placi.

TEHNICA NR. 6 Îmbracă-te astfel încât să ai succes

Hainele acoperă 90% din corpul tău și au o puternică influență asupra percepției celorlalți oameni în ce privește încrederea pe care o prezintă, cîl de mult se pot bîzui pe tine, experiența, autoritatea, succesele sociale și mersul afacerilor tale.

Deși în acest capitol nu vom analiza fiecare componentă în parte a îmbrăcămintei, vă voi da formula pentru a vă îmbrăca într-un mod potrivit. Femeile sănătoșe sunt mai predispuse decit bărbații să se îmbrace greșit, pentru că ele au acces la un număr mai mare de

stiluri, culori și modele. Totuși, în timp ce cei mai mulți bărbați au mai puține alegeri (și mai puține haine), mare parte dintre ei nu au o dotare anume a minșii care să le permită să potrivească corect modelele și tiparele de îmbrăcăminte, unul din opt bărbați fiind aproape orb la culori precum roșu, albastru sau verde.

Care e diferența dintre un bărbat necăsat și un clown? Clownul știe cînd poartă haine caraglioase.

Secretul de a te îmbrăca potrivit pentru afaceri constă în a răspunde corect la întrebarea: cum se așteaptă clientul potențial să fii îmbrăcat? Ca să te însășișezi credibil, plăcut, cu autoritate, plin de cunoștințe, plin de succes și abordabil, cum ar trebui să fii tu îmbrăcat în opinia lor? Ce costum, cămașă,

bluză, cravată, fustă, pantofi, ceas de mînă, machiaj și pieptănătură ar trebui să ai? În opinia lor — nu a ta.

Amintește-ți că opinia clientului tău potențial este importantă în activitatea ta, aşa că îmbracă-te pentru el sau pentru ea. Felul cum te îmbraci va fi disertat de la o regiune la alta.

„Dar cum rămîne cu Richard Branson și Bill Gates?“, întrebă unii oameni. „Se îmbracă de parcă tocmai ar fi ieșit dintr-o tornadă!“

Acești oameni sunt excepția, nu regula. Dacă ne-am îmbrăca asemenei acestor oameni, celorlalți le-ar veni greu să aibă incredere în noi sau să ne urmeze. Dacă ai aduna cei mai de succes lideri și oameni de afaceri din lume, ai putea observa că există un standard după care sunt îmbrăcați. Iar acesta este standardul cel mai sigur de urmat. Nu-ți crea singur un dezavantaj, îmbrăcîndu-te după propriul tău gust și nivel de confort preferat. Îmbracă-te după așteptările clienților tăi potențiali.

Îmbrăcîndu-te ca și clienții tăi potențiali îi vei face să se simtă confortabil, dar ei nu vor vrea, în mod necesar, să te urmeze pentru asta.

Limbajul trupului — cum să citești semnele

*Mulți oameni nu văd ceea ce e evident.
Tu ce vezi?*

Aproape toată lumea este acum conștientă că e posibil să citești atitudinea cuiva din comportamentul lui sau al ei. Când am scris **Limbajul trupului**, în 1976, nu am avut idee că va avea un asemenea impact asupra lumii, încât să se vîndă în patru milioane de exemplare, în 33 de limbi.

Cercetările noastre de început asupra Limbajului Trupului, precum și alte nenumărate studii făcute de atunci au arătat că, într-o prezentare față în față, impactul mesajului tău asupra ascultătorilor este împărțit după cum urmează:

Cuvinte	7%-10% din impactul total
Voce	10%-30% din impactul total
Limbajul Trupului	60%-80% din impactul total

Acest lucru arată că felul în care arăți, gesturile, zîmbetul, felul în care ești îmbrăcat și cum te miști are cel mai mare impact asupra atitudinii unei alte persoane față de tine. Felul în care vorbești este de trei ori mai important decât cuvintele pe care le folosești.

Cele trei reguli de a citi Limbajul Trupului:

REGULA NR. 1: Citirea ansamblului

Ca orice limbaj, limbajul trupului constă în cuvinte, propoziții, fraze și punctuație. Fiecare gest este

ca un cuvînt și poate avea diferite semnificații. Doar atunci cînd pui cuvîntul într-o frază poți să-i înțelegi pe de-a-neregul semnificația. Gesturile se adună în propoziții, pe care le numim „ansambluri“.

Nu încerca să interpretezi vreodată un gest izolat. De exemplu, scăripnatul în cap poate însemna o mulțime de lucruri: mătreață, mîncărime, transpirație, nesiguranță, un lapsus sau o minciună, în funcție de celelalte gesturi care apar în același timp. Pentru o citire corectă, caută întotdeauna ansambluri care să conțină cel puțin trei gesturi.

1. Ansamblul Evaluării Critice

Ilustrația 1 arată un ansamblu tipic al Evaluării Critice — brațele în jurul corpului, mîna la față, degetul mare sprijinind bărbia, picioarele unul peste altul și sprîncenele încruntate.

Nu încerca niciodată să citești un gest singular: poate nu e vorba de altceva decît de o mîncărime a nasului.

În această secțiune vom analiza gesturile individual, cu toate că ele nu apar de sine slătăloare, ci în ansambluri de gesturi.

REGULA NR. 2: Ia în considerare contextul

Ansamblurile de gesturi trebuie evaluate în contextul în care apar. Dacă, de exemplu, cineva stă într-o stație de autobuz cu mîinile și picioarele strîns încrucișate și cu bărbia în piept, iar afară este o zi friguroasă, e mult mai probabil ca lui sau ei să-i fie frig; nu este neapărat o poziție de apărare.

2. Frig, nu defensivă

Dacă totuși o persoană folosește aceleași gesturi în timp ce tu stai la masă în fața ei, încercînd să-i prezinti o idee de afaceri, gesturile ar putea fi interpretate corect ca însemnînd că persoana privește situația în mod negativ sau defensiv.

REGULA NR. 3:*Recunoaște diferențele culturale*

Un gest care înseamnă ceva într-o țară poate avea un cu totul alt înțeles într-o alta. De exemplu, gestul „inelului” prezentat în Ilustrația 3 este în general recunoscut în țările occidentale ca însemnind „OK” sau „bine”. Înțelesul de „OK” este acum răspândit în toate țările care recepționează programele TV ale țărilor occidentale și deși semnificația lui se răspindește repede în toată lumea, are alte origini și înțelesuri în alte locuri.

3. „Bine“ la americani, „zero“ la francezi și o insultă la greci

De exemplu, în Franța, el înseamnă „zero” sau „nimic”, în Japonia înseamnă „bani”, iar în unele țări mediteraneene este o insultă sexuală.

Multe dintre gesturile de bază ale limbajului trupului sănt aceleași pretutindeni. Cînd oamenii sănt feri-

cîți, zîmbesc, cînd sănt triști sau furioși, se încruntă. Datul din cap de sus în jos este folosit aproape universal pentru a semnifica „da” sau afirmațivul și, după cum am menționat deja, acest gest este o formă de plecăciune a capului.

Zîmbetul este probabil înnăscut, pentru că și oamenii născuți cu deficiențe de vedere îl solosesc, deși n-au văzut cu adevărat pe nimeni zîmbind.

În acest capitol voi prezenta un „dicționar” simplu al gesturilor limbajului trupului comune multor culturi, acestea fiind cel mai probabil a fi văzute de-a lungul unei prezentări față în față.

De ce femeile sănt receptori mai buni

Așa cum am arătat în cartea **De ce bărbații nu ascultă și femeile nu pot să citească hărți**, creierul bărbaților nu este atîl de bine acordat pentru a primi miciile semne non-verbale sau vocale, fapt pentru care mulți dintre ei sănt descriși de către semei ca „nepăsători” sau „lipsiți de sensibilitate” față de nevoile și sentimentele celorlalți.

Femeile de pretutindeni, după un eveniment mondien, le pot spune bărbaților: „N-ai văzut ce privire ți-am aruncat? Trebuia să-ți fie clar că voiam să plecăm de la petrecere!” Poate că ar fi fost clar pentru multe semei, dar nu și pentru mulți bărbați.

Bărbații nu sănt de piatră — însă creierele lor nu sănt programate să citească semnalele subtile ale limbajului trupului.

Cînd o semeie spune că ea poate „să vadă” sentimentele de durere sau de dezacord în raport cu opinia grupului sau ale cuiva, ea „vede” într-adevăr du-

rerea sau dezacordul. Ea observă că limbajul trupului acelei persoane nu se mai sincronizează cu opinia grupului și își arată dezacordul. Cum pot „vedea“ semeile dezacordul, furia, înșelăciunea sau durerea a fost întotdeauna o sursă de amuzament pentru bărbați. Acest lucru se întâmplă deoarece creierul celor mai mulți bărbați pur și simplu nu este echipat pentru a citi detaliile fine ale limbajului trupului precum creierul semeii. Iată de ce încercarea de a minți o semeie într-o întrevedere față în față nu e un lucru înțelept — o con vorbire la telefon e mai sigură!

Cum să înveți să citești Limbajul Trupului

Stai deoparte un sfert de oră pe zi pentru a studia și a citi gesturile altor oameni și pentru a dobândi o conștiință treză a propriilor tale gesturi. Un loc bun de citit gesturi este acela în care oamenii se întâlnesc și reacționează. Un aeroport este un astfel de loc bun pentru a observa întreg spectrul gesturilor umane, pentru că acolo oamenii își exprimă deschis, prin gesturi, nerăbdarea, furia, susțineră, fericirea, nerăbdarea și multe alte emoții. Îndatoririle sociale, întâlnirile de afaceri sau petrecerile sunt cîmpuri ferile pentru studiu și, de asemenea, privitorul la televizor este un mijloc excelent de a învăța. Oprește sunoul și încearcă să înțelegi ce se întâmplă privind doar imaginea. Dînd drumul la sonor peste cîteva minute, vei fi în stare să verifici cît de corectă a fost citirea semnelor non-verbale și peste un timp vei putea urmări un program întreg fără sonor și să înțelegi ce se întâmplă — la fel ca oamenii care au deficiențe auditive. Folosește o cameră video pentru a te filmă pe tine însuți făcînd o prezentare, derulează înregistrarea cu sunetul închis și rogă-i pe prietenii sau asociații să-ți evalueze performanța.

Un scurt ghid al Limbajului Trupului

Iată aici un ghid pentru cele mai obișnuite semnale ale Limbajului Trupului pe care e probabil să le vezi de-a lungul unei prezentări.

Brațele încrucișate

Cîteva observații și originile:

Încrucișarea brațelor în față corpului indică o atitudine deașătată și închisă. Este un gest înnăscut și 70% dintre oameni își pun brațul stîng peste cel drept. Este aproape imposibil să reînveți să-ți încrucișezi brațele invers. Scopul pare a fi cel de a proteja inima și plămînii în față unui atac și multe primele îl folosesc din acest motiv.

*El s-ar putea să fie o nucă tare
grău de spart*

Cercetările asupra gesturilor au arătat că aceia dintre membrii unei audiențe care iau această poziție în timpul unui discurs pot să-și amintească din

ceea ce s-a spus cu 38% mai puțin decât cei ce adoptă o poziție deschisă. Când sănt întrebați despre performanța prezentatorului, cei ce țin mîinile încrucișate dau răspunsuri scurte, au mai puțin contact vizual, stau degeaba mai multă vreme și sănt mai critici față de performanța prezentatorului decit ascultătorii cu brațele neîncrucișate.

4.

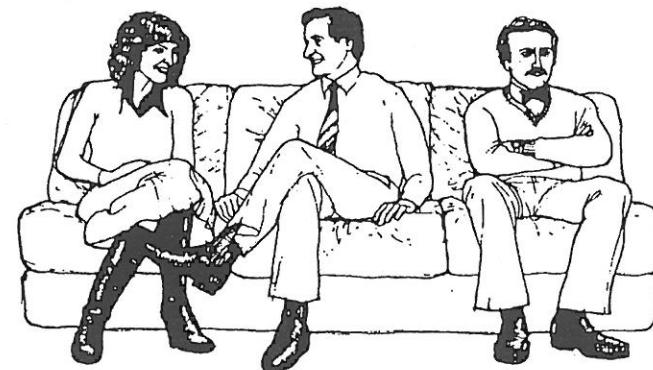
5.

6.

Poziția brațelor-încrucișate poate fi de asemenea observată în mai multe forme subtile, incluzând semi-încrucișarea (ilustrația 4); ținutul-singur-de-mînă (ilustrația 5), care pare a fi o reminiscență de pe vremea când părinții țineau copilul de mînă când era nervos și ținutul-unui-obiect-cu-ambele-mîini (ilustrația 6). Scopul ținerii unei poșete, a unui paroh sau a unui dosar cu amîndouă mîinile este acela de a dobîndi un sentiment de siguranță prin poziționarea mîinilor în fața corpului. Jocul cu un inel, cu ceasul sau cu butonii de la manșetă duce la același rezultat. Ilustrația 7 arată un bărbat, aflat în dreapta imaginii, ce folosește un ansamblu de gesturi într-un context corect. Folosește poziția brațelor-încrucișate, picioarele îi sunt depărtate (agresiune masculină), o sprînceană ridicată (critic), un zîmbet cu buzele strînse (abținere), iar corpul îi este orientat

înspre exterior (dezinteres). El se simte exclus de ceilalți doi oameni, care construiesc o legătură a unuia cu celălalt prin oglindire.

7. Bărbatul din dreapta se simte exclus

Probleme de cauză și efect

Să spunem, de exemplu, că o persoană simte negativ, se simte în defensivă, non-participativă sau ostilă. Este destul de probabil ca ea să semnaleze non-verbal acest lucru prin încrucișarea brațelor peste piept. Știm, de asemenea, din cercetări, că o persoană care a adoptat poziția brațelor-încrucișate reține din ceea ce se spune cu 40 de procente mai puțin, iar atitudinea ei devine mai critică.

Încearcă acest experiment simplu. Stai și încrucișează strîns brațele pe piept. Cum te simți? Stînjești? Neimplicit? Non-participativ? Studiile arată că dacă-ți încrucișezi brațele **indiferent** de motiv, vei începe să experimentezi efectele negative ale acestui gest. Este o problemă de cauză și efect. Cei ce obișnuiesc să-și încrucișeze brațele pretind întotdeauna că se simt „confortabil”, pentru că gestul brațelor-încrucișate va fi resimțit drept confortabil când ei simt

emoțiile ce corespund gestului. Chiar dacă nu crezi că încrucișarea brațelor este un semnal negativ, ascultătorul tău le va cili ca fiind negativ sau inabordabil. De aceea e greu să convingi un grup de oameni într-o încăpere în care e frig. Temperatura ideală a camerei în care se fac prezentările ar trebui să fie de 21°C.

Cîteva strategii folosite

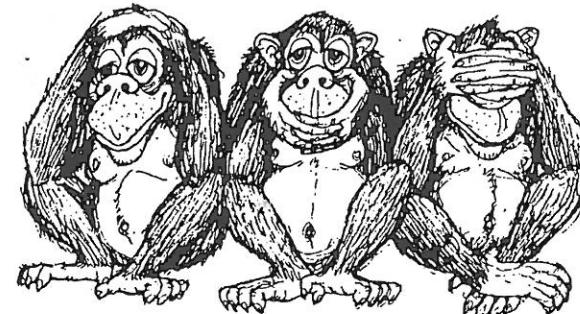
1. Elimină brațele-încrucișate din repertoriul tău. Altfel, ascultătorii tăi își vor aminti mai puțin din ceea ce spui, vor fi mai critici în ceea ce privește performanța ta și te vor place mai puțin. Practică un limbaj deschis al trupului.
2. Unde este posibil, pune la dispoziția audienței tale scaune cu brațe. Asta le va permite să-și țină brațele neîncrucișate și să vrea să participe mai mult. Evită să pui scaunele fără brațe prea aproape unul de celălalt, pentru că acest lucru îi va încuraja pe participanți să-și încrucișeze brațele pentru a nu-i atinge pe cei de lîngă ei.
3. Dacă membrii audienței stau cu brațele încrucișate, poți sparge această poziție cerîndu-le să ridice mîinile pentru a răspunde la întrebări, săcîndu-i astfel să se implice într-un joc fizic, dîndu-le creioane și hirtie sau servindu-le băuturi fierbinți.

Atingerea feței-cu-mîna

Cîteva observații și originile

Toți cercetătorii care au investigat atingerea feței-cu-mîna sănăt de acord că ea e legată de sentimente negative. Occidentalii și mulți europeni cresc numărul atingerilor feței-cu-mîna cînd nu spun adevarul. Nu este și cazul asiaticilor, cărora le este interzisă

atingerea capului din motive religioase, dar la ei se intensifică mișcarea picioarelor cînd mint.

Gesturile originale de Atingere a Feței-cu-Mîna

A acoperi gura cînd minți este un gest obișnuit pentru copii și încă mai poate fi văzut la adulți, precum în ilustrația 8. Minciuna crește sensibilitatea nasului și poate duce la o atingere-a-nasului (ilustrația 9). Acoperirea ochilor cu mîna ne oprește de la a privi la ceea ce nu ne place să vedem sau nu credem și se află la originea gestului de a-freca-un-ochi (ilustrația 10). Apucatul-de-ureche sau frecatul-urechii (ilustrația 11) sau scărpinațul-pe-o-parcă-gîțului (ilustrația 12) sănăt de asemenea indicatori ai săptului că o persoană este nesigură sau neincrezătoare față de ceea ce se spune.

8.

9.

10.

11.

12.

Cîteva strategii folositoare:

1. Citește întotdeauna semnalele atingerii feței-cu-mîna în ansamblu și în context. Nu confunda mîncărimea de nas cu minciuna.
2. Evită gesturile de atingere a feței-cu-mîna în timpul prezentării, altfel audiența va avea mai puțină incredere. Exersează în fața unei camere video sau a unei oglinzi pentru a elimina atingerea feței.
3. Dacă cineva folosește gesturile atingerii feței-cu-mîna în timpul prezentării, încearcă aceste strategii:

„Văd că aveți o întrebare — vă pot răga să-mi spuneți care este?”

O versiune mai puternică este:

„Limbajul Trupului îmi arată că aveți o întrebare — vă pot răga să-mi spuneți care este?”

Fii prudent cînd pui această ultimă întrebare, ca să nu pară un asront — e o întrebare folosită de profesioniștii interrogatoriului!

Semnale pozitive ale trupului

1. Capul înclinat:

Înclinăm capul atunci cînd suntem interesați de ceea ce vedem sau auzim. Dacă potențialul tău client înclină capul, continuă prezentarea. Dacă își ține capul drept, îl clatină sau îl apleacă spre piept, să-l să se implice sau schimbă direcția prezentării.

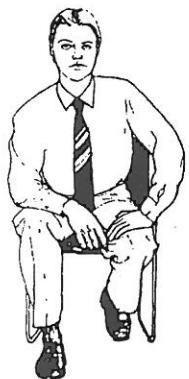
2. Mîna la obraz:

Acest semn indică o evaluare pozitivă a prezentării tale. Mîna este dusă la obraz, dar nu sprijină capul. Un deget atinge de obicei tîmpla. Dacă mîna începe să sprijine capul, înseamnă că interesul se pierde.

3. Suptul ramei ochelarilor:

O persoană poate de asemenea suge un creion, un stîlou sau chiar propriile-i buze. Aceasta este o formă de evaluare ce poate fi văzută cînd o persoană încearcă să ia o decizie. Ea poate fi de asemenea folosită ca pretext de a nu lua o decizie, pentru că persoana se simte îndreptățită să nu răspundă în timp ce gura îi este ocupată în acest fel.

4. Aplecarea înainte:

Ne mulțăm mai aproape de oameni și de lucruri cind simtem mai interesări sau mai atrași de ele. Aceasta nu trebuie confundată cu poziția de start, care arată asemănător, doar că ambele mîini sănt pe genunchi, iar persoana arată de parcă ar lua startul într-o cursă, probabil spre ușă.

5. Mîinile în formă de acoperiș:

Acest gest poate fi citit ca unul independent și arată o atitudine degajată și încrezătoare. Întrebarea este totuși: încrezătoare în ce? Încrezătoare să meargă alături de tine? Încrezătoare în cunoașterea subiecțului? A mai auzit așa ceva înainte? Contextul în care este folosit acest gest îl va da răspunsul corect.

6. Degetele mari ieșite în afară:

Degetele mari pot ieși în afară din buzunarele hainei, ale pantalonilor, din bretele sau din revere. Aceasta este un semnal de atitudine superioară — încrezătoare și degajată, similară cu gestul acoperișului. Nu este întotdeauna să folosiți această poziție în fața audienței, pentru că poate fi interpretată ca îngînsare sau ca atitudine arogantă.

7. Amîndouă mîinile la ceafă:

Folosită aproape exclusiv de bărbați, comunică o atitudine de genul „Știu toate astea — am toate răspunsurile.“ Încearcă să-l întrebui pe bărbatul ce a adoptat această poziție: „Îmi dau seama că știți ceva despre asta — ați și alți de bun încît să ne împărtășiți din experiența dvs.?“ De aici s-ar putea ajunge la o cooperare sau la o dezbatere, în funcție de contextul în care a fost folosit gestul.

Semnale negative ale trupului

1. Evaluarea critică:

Acest gest este larg folosit și revelează că ascultătorul are o gîndire critică. Degetul arătător lipit de obraz arată în sus, degetul mare sprijină bărbia, iar degetul mijlociu este lîngă sau peste gură. O întrebare precum: „Care este părerea dvs.?“ poate elimina îngrijorarea persoanei respective.

2. Îndepărtarea unei scame imaginare:

Îndepărtarea unei scame imaginare relevă dezaprobarca față de ceea ce s-a spus. Această persoană privește într-o parte în timp ce îndepărtează o scamă sau un pușcă imaginar. O abordare de felul: „Cred că aveți o întrebare...“ poate funcționa bine cu o astfel de persoană.

3. Trasul de guler:

Cînd cineva simte o furie tăcută, e supărat sau e decepționat, simte o furnicătură pe gîl și are impulsul de a trage de guler pentru a-l îndepărta de gîl. O întrebare de genul: „Ce simți în legătură cu această problemă?” poate fi potrivită.

4. O durere de ceafă:

Această expresie descrie perfect ceea ce se întimplă aici. Creșterea tensiunii sau frustrările fac ca persoana să-și maseze sau să-și lovească ceafa pentru a-și liniști senzația de furnicătură ce apare atunci cînd cineva sau ceva îți dă „o durere de ceafă”. Ea e cauzată de mișcarea unor mușchi mici (*erecta pillae*) din gîl.

5. Clipitul lent:

Acest gest deranjant este folosit de către o persoană care se simte mai bună, mai înțeleaptă, mai bogată sau mai deșteaptă decât cine și este deseori însotit de ridicarea pe vîrsurile picioarelor pentru a ciștiga înălțime. Creierul lasă afară tot ce nu vrea să vadă prin închiderea ochilor. Această persoană s-ar putea uita după tine cu dispreț.

6. Picioarele peste scaun:

Acest gest prezintă o combinație de semnificații — mai întîi, persoana se simte relaxată și încrezătoare în sine, și asta mai ales dacă scaunul nu-i aparține; în al doilea rînd, este o formă de teritorialitate, pentru că el își maschează pretențiile prin piciorul aşezat peste scaun. În general, este vorba despre o atitudine de indiferență relaxată.

7. Încălecatul unui scaun:

Acesta este mai ales un gest masculin, care transmite un mesaj de dominație sau de superioritate. Spătarul scaunului oferă protecție împotriva unui posibil „atac”, iar poziția picioarelor-despărțite este o tactică clasică de dominație masculină. Nu discuta niciodată în contradictoriu cu o persoană care ia această poziție. Mai degrabă, oblige-ne implicarea ei sau roag-o să întoarcă scaunul în poziția normală.

8. Frecatul lent al mîinilor:

Viteză cu care o persoană își frecă mîinile arată emoțiile probabile ale acelei persoane. Frecatul rapid al mîinilor denotă o persoană ce se simte incitată în ce privește urmarea care preocupă pe toată lumea. Frecatul lent al mîinilor este folosit atunci cînd persoana se aşteaptă să primească beneficii personale sau să ciștige bani din discuție.

Un ansamblu tipic

În această scenă, semeia din dreapta prezintă clasical ansamblu-al-evaluării-critice, iar bărbatul din stînga folosește palmele-deschise și se apărează înainte pentru a o scoate din această poziție. Bărbatul din centru folosește gestul palmelor-în-formă-de-acoperiș, avînd o poziție agresivă a picioarelor, care reflectă o atitudine de încredere și siguranță de sine.

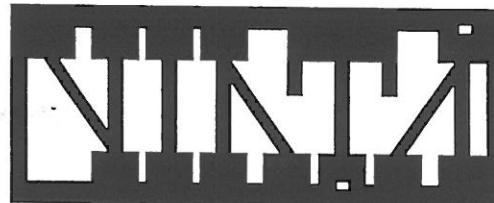

Ultimul cuvînt

Limbajul trupului este ca un puzzle — mulți dintre noi dețin multe dintre piese, dar nu le-au pus niciodată cap la cap pentru a alcătui o imagine. Amintește-ți întotdeauna Regula Numărul Unu a Limbajului Trupului — nu interpreta niciodată gesturile izolat, caută întotdeauna ansamblul de gesturi. Fii sigur că iei în considerare contextul tuturor semnalelor și că recunoști diferențele culturale existente.

A fi capabil să citești Limbajul Trupului înseamnă a fi în stare să vezi ceea ce e evident în situațiile de zi cu zi.

Acum privește următoarea ilustrație. Ce vezi?

În concluzie

De câte ori ai auzit pe cineva spunind „Ea e dotată de la natură” sau „El e născut să fie agent de vinzări”, cu referire la un agent din virful unei rețele de vinzări directe?

Nu o să auzi vreodată că o persoană este descrisă ca „un inginer dotat de la natură”, „un farmacist dotat de la natură” sau „născut să fie doctor”. Știm că aceste ocupăriții sunt de domenii ale științei. Ele sunt capacitatea sau tehnici deprinse printr-un studiu sistematic bazat pe observație, experiment și măsurători.

Agenții din rețele nu sunt „dotati de la natură” sau „născuți” astfel. Activitatea într-o rețea de vinzări este o știință — o artă ce se poate învăța —, la fel ca oricare altă știință. Această carte îți oferă cîteva tehnici puternice și îți arată cum să le folosești, cum să faci măsurători ale evoluției tale, cum să progresezi mai rapid și ce să observi atunci cînd ai deface cu oamenii. Știința de a lucra într-o rețea de vinzări este o abilitate care se învață și care cere tot atîta dedicare, practică și perseverență ca și oricare altă știință.

Una dintre cele mai mari provocări cu care trebuie să se confrunte agenții dintr-o rețea de vinzări este sensibilitatea lor exagerată față de răspunsurile negative. Cînd folosești tehnica descrisă în această

carte, vei înțelege cum fiecare „nu“ este, în realitate, un pas pozitiv spre atingerea scopurilor tale. Ținerea evidenței mediilor obținute de tine îți va dovedi constant acest lucru.

Această carte descoperă secretele acelui „cum să“ care, pentru mulți, reprezintă cea mai mare piatră de poternire. De acum, depinde doar de tine.

Afacerile din Rețelele de Vînzări Directe au evoluat aproape peste noapte, fără surle și trîmbițe, fără publicitate și ar putea deveni cel mai mare sistem de afaceri dintre toate. Succesul lor se sprijină pe sistemul de distribuție specific și depinde aproape în întregime de entuziasmul membrilor rețelei. Este una dintre cele mai extraordinare oportunități create vreodată de mintea omului.

Această carte îți furnizează cheia pentru a descula comoriile ce se află în sistem și te propulsează cu cea mai mare viteză spre succes. Tot ce este scris în această carte a fost testat, dovedit și dă rezultate imediat. Totul va funcționa și nu vei avea probleme. Nu mai există vreo scuză de a nu atinge cotele pe care le dorești. Așa că stabilește-ți scopurile și la treabă!

Cuprins

INTRODUCERE

Luke și Mia	9
De ce am scris această carte	10
Promisiunca	11
Turboreactorul tău personal	12

1. PRIMUL PAS

Cele cinci reguli de aur ale succesului	15
Regula nr. 1. Vezi mai mulți oameni	16
Regula nr. 2. Vezi mai mulți oameni	17
Regula nr. 3. Vezi mai mulți oameni	17
Regula nr. 4. Folosește legea probabilității	17
Tine evidența proporțiilor	19
Automatul meu personal de poker de 9 dolari	19
Tinetește marile ocazii	21
Regula nr. 5. Îmbunătățește-ți media	22
Medii în Rețelele de Vînzări Directe	23

2. CUM SĂ OBȚII UN „DA“

Tehnica celor Patru Checi	29
De ce obiectează oamenii	30
Cele patru chei ale cufărului cu comoara Rețelelor de Vînzări Directe	31
1. Cheia nr. 1: Topește Gheăla	32
2. Cheia nr. 2: Găsește Butonul Fierbințe	32
De ce cumpără oamenii?	33
De ce nu s-a alăturat Ron	34
Judecata greșită a lui Jan	35
Cum descoperi Factorul Motivațional Primar	36
Angie ii întilnește pe Ray și Ruth	38
Cum a spart Bruno o nucă tare	42
Cum a fost instruit stomatologul	45
Clientul potențial fără priorități	48

Puterea făcerii	49
Cum să desparti oile de capre	49
Utilizarea listei într-un grup	51
3. Cheia nr. 3. Apasă Butonul Fierbințe	51
Arată planul	51
4. Cheia nr. 4. Obține Implicarea	52
De ce funcționează acest sistem	53
3. ȘASE STRATEGII PENTRU O PREZENTARE CONVINGĂTOARE	
Strategia nr. 1. Construirea de punți	57
Limbajul trupului în vreme ce ascultă	60
Strategia nr. 2. Tehnica aprobării cu capul	62
Strategia nr. 3. Micile încurajări	64
Strategia nr. 4. Cum să-ți menții controlul asupra ochilor ..	65
Strategia nr. 5. Oglindirea	66
Maimuța vede, maimuța face	68
Crearea unor bune vibrații	69
Diferențele dintre bărbați și femei în ceea ce privește oglindirea	70
Strategia nr. 6. A păși în ritm	72
4. ȘASE TEHNICI EXTRAORDINARE PENTRU A LĂSA O IMPRESIE POZITIVĂ	
Tehnica nr. 1. Puterea palmei	75
Tehnica nr. 2. Stringerea măinii	77
Cum să crezi o legătură prin într-o strângere de mână	79
Strânsul măinii care trebuie evitat	79
Tehnica nr. 3. Ce să faci cu mina stângă	80
Tehnica nr. 4. Puterea zimbelului	81
Tehnica nr. 5. Respectul teritorial	82
Un subiect sensibil	83
Tehnica nr. 6. Îmbracă-te astfel incit să ai succes	83
5. LIMBAJUL TRUPULUI – CUM SĂ CITEȘTI SEMNELE	
Cele trei reguli de a citi Limbajul Trupului	89
Regula nr. 1. Citirea ansamblului	89
Regula nr. 2. Ia în considerare contextul	91
Regula nr. 3. Recunoaște diferențele culturale	92
De ce femeile sunt receptori mai buni	93
Cum să înveți să citești Limbajul Trupului	94
Un scurt ghid al Limbajului Trupului	95
Brațele încrucisate	95
Probleme de cauză și efect	97
Atingerea seței-cu-măna	98
Semnale pozitive ale trupului	101
Semnale negative ale trupului	103
Ultimul cuvînt	106
În concluzie	107

Editor: Gr. ARSENE

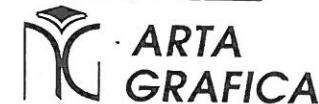
CURTEA VECHE PUBLISHING

str. arh. Ion Mincu 11, București
tel./fax: (01)222.57.26; (01)222.47.65

e-mail: arsene@rnc.ro

internet: www.curteaveche.ro

IMPRIMERIA

Calea Sebeșan Vadă 133, S. 4, Cod 70517, BUCUREȘTI
Tel.: 336 29 11 Fax: 337 07 35

